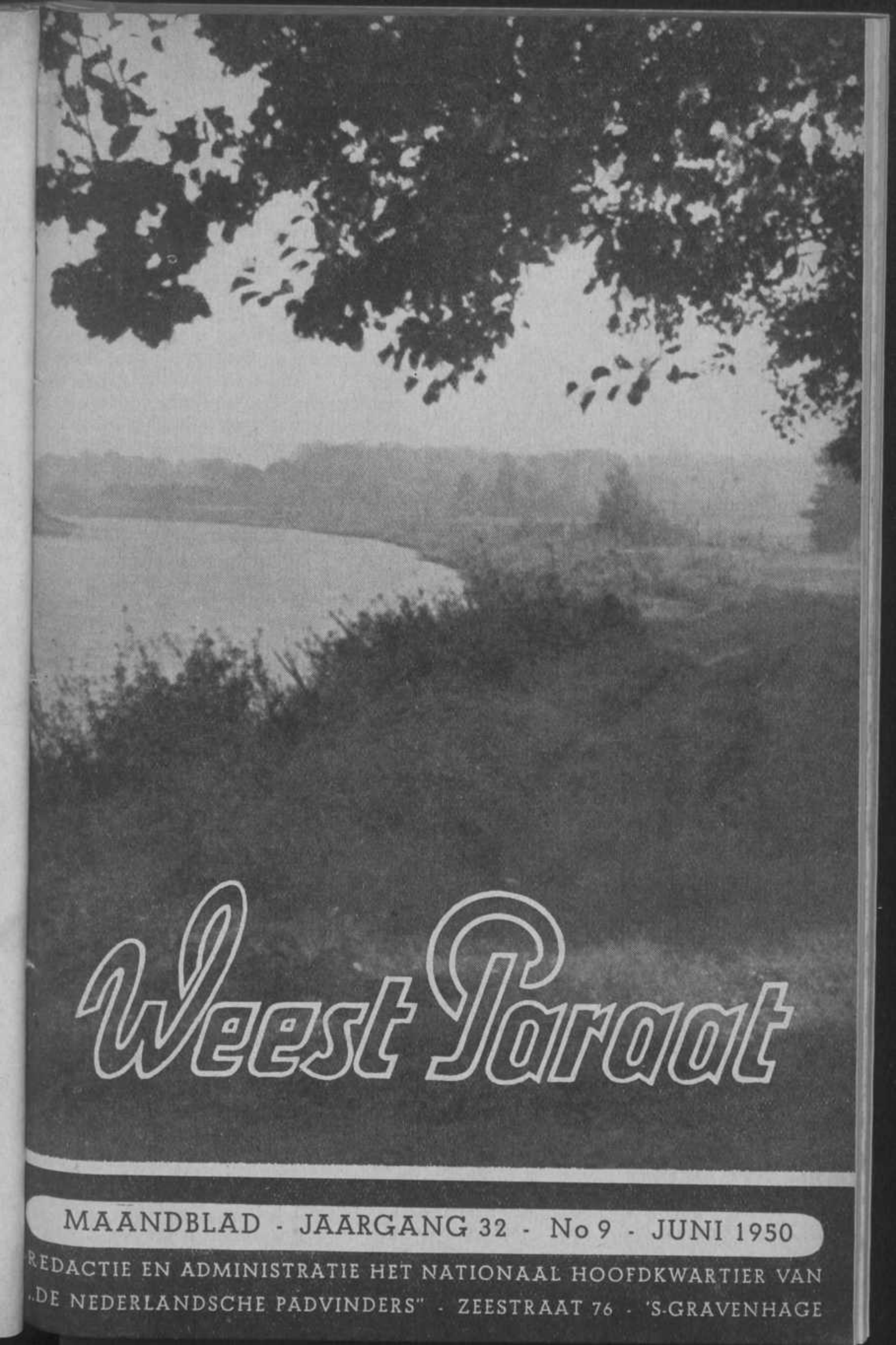

Weest Jaraat

MAANDBLAD · JAARGANG 32 · No 9 · JUNI 1950

REDACTIE EN ADMINISTRATIE HET NATIONAAL HOOFDKWARTIER VAN
„DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS” · ZEESTRAAT 76 · 'S-GRAVENHAGE

Leidersconvent

Samenvatting van de resultaten van de vergadering van het leidersconvent, gehouden te Amersfoort op 20 Mei 1950.

Hoewel het aanvankelijk in de bedoeling lag de bijeenkomst van het leidersconvent, waartoe het plan reeds voor de verschijning van de brochure „Ten einde raad....” bestond, te houden in koempoelanstijl, gaf die verschijning aanleiding tot wijziging van de opzet en tot het geven van het karakter van een vergadering aan deze bijeenkomst met als vrijwel enig agenda-punt de behandeling dier brochure.

Bij de aanvang der vergadering gaf de hoofdcommissaris een uiteenzetting van de positie van het leidersconvent in de organisatie der N.P.V. Hij sprak zijn afkeuring uit over de publicaties aangaande de brochure in de pers. Uitgaande van de veronderstelling, dat het niet mogelijk zou zijn tijdens de vergadering opheldering te geven over alles, wat in de brochure ter sprake wordt gebracht, gaf de H.C. de suggestie, dat het convent, indien het zulks wenste, uit zijn midden een commissie van 5 leden zou benoemen, welke zich door het bestuur zou doen voorlichten aangaande de inhoud der brochure en daaromtrent aan het convent verslag uitbrengen. Ten einde aan meermalen geuite bezwaren tegemoet te komen zou het bestuur voorts accoord kunnen gaan met de vorming van een contactcommissie uit het convent met een speciaal omschreven taak.

Bij het hierna volgende debat bleek, dat sommige sprekers een aantal, in de brochure geopperde, grieven deelden; andere sprekers betreurden het verschijnen daarvan en spraken hun vertrouwen uit in het hoofdkwartier;

de verstrekking van de brochure aan de pers vond bij verschillende sprekers scherpe afkeuring. Onderwerp van debat werd mede het in „Weest Paraat” van Mei gepubliceerde betreffende de werkwijze van het hoofdkwartier en de benoeming van hopman Spijkerman tot assistent hoofdcommissaris. Laatstgenoemde deelde mede, dat naar zijn oordeel het belang van de Beweging eist, dat deze functie wordt gehandhaafd; spr. zeide persoonlijk geen prijs meer te stellen op het vervullen ervan, doch het te zullen toejuichen, indien iemand anders ermede zal worden belast.

Resultaat der besprekingen was, dat het convent het door de H.C. geopperde denkbeeld tot benoeming van een commissie tot onderzoek van de inhoud der brochure overnam, met dien verstande, dat de commissie voor het verkrijgen van voorlichting niet tot het bestuur werd beperkt. De vraag, of een meer permanente contactcommissie zal worden gevormd, werd aangehouden. Tot leden der commissie van onderzoek werden benoemd de heren Buitendijk, van Egten, Hartgerink, Kalkman Jr. en Nieuwenhuijsen.*)

Tijdens de besprekingen werd door de heer Hartgerink een voorstel ingediend ten einde het convent te doen uitspreken, dat een wijziging der statuten der N.P.V. gewenst is en een commissie van 3 leden te doen benoemen ter voorbereiding daarvan. Dit voorstel werd aangenomen met 80 stemmen vóór, 41 tegen; tot leden dier commissie benoemde het convent de heren Ammeraal, Hartgerink en van Someren.

*) De Commissie heeft Oubaas H. Th. Nieuwenhuijsen, Geerte bolwerk 33, Utrecht, tot voorzitter, Hopman J. W. H. Kalkman, Kinderdijkstraat 34, Amsterdam-Z., tot secretaris gekozen.

Nationaal Kamp 1950

★

Ruim 250 troepen hebben hun kamp-terrein voor het Nationaal Kamp geclaimd en iets minder dan 100 troepen hebben het aanwijzen van het kampterrein overgelaten aan de kampstaf.

Het laat zich aanzien, dat de 350 terreinen, welke tussen Vilsteren en Beerze langs de Vecht zijn uitgezet, voldoende plaatsruimte bieden voor de troepen, die het Nationaal Kamp zullen bezoeken. De kampleiding stelt zich op dit aantal in en de korte tijd die nog rest, zal ook inderdaad wel ten volle nodig zijn om het werk, dat ligt te wachten, uit te voeren.

Er komen in het kamp tien centrale posten, waarvoor zich reeds een aantal districtscommissarissen als leider van de post beschikbaar hebben gesteld. Op de Nationale Patrouillewedstrijden te Ommen werd een geschikte titel voor hen gevonden; zij zullen „Corano's” heten. Op deze posten zullen voor de kampen, die eronder ressorteren, de levensmiddelen worden bezorgd. Op deze posten zullen de troepen hout kunnen verkrijgen voor zover dit niet in de omgeving van het eigen kamp kan worden gesprokkeld. Er wordt een walkie-talkie gevestigd voor het ontvangen van berichten vanuit 't Hoofdkwartier en voor het doen van mededelingen aan de centrale kampstaf.

Verder treden de Corano's op als vraagbaak voor de leiders van de troepen en zij houden toezicht op het gebruik van de kampgronden en het ontzien van de gewassen.

De deelnemende troepen ontvangen begin Juli het kampboekje en het bestelboekje van de levensmiddelen en zij zullen daardoor geheel worden geïnformeerd omtrent alles, wat het Nationaal Kamp betreft.

Voor de verzorging van de kampvuuren heeft de kampvuur-werkgemeen-

schap „Adelaert” zijn diensten aangeboden en deze zijn gaarne aanvaard.

Er zal een speciaal werkkamp hiervoor worden ingericht onder leiding van Schipper Haasnoot uit Katwijk en de heer Hoefnagels van de VKJB. Voor het openings-kampvuur zal het in Haarlem onlangs opgevoerde kampvuurspel „Vreemde Ajuinen in Schapeduinen” worden omgewerkt, terwijl door bemiddeling van deze groep ook de nummers voor het slot-kampvuur zullen worden uitgezocht en tot één groot spel onder de titel van „De Reis om de Wereld” samengevoegd. Oudere verkenneren en leiders, die ervoor voelen om aan dit werkkamp deel te nemen, gelieve zich bij het secretariaat van het Nationaal Kamp te melden. De kosten bedragen f 20. Reiskosten komen voor eigen rekening. Het aantal deelnemers is beperkt tot 40 in totaal.

Voor de deelnemende troepen uit het Westen van het land wordt nagegaan hoe hoog de kosten zullen worden voor het vervoer per bus of via Amsterdam per boot over het IJsselmeer. Dit laatste heeft het grote nadeel, dat de tocht zo lang duurt, doch er staat tegenover, dat de kosten belangrijk lager zullen worden en dat de fietsen meegenomen kunnen worden naar het kamp. Alle troepen wordt trouwens sterk aangeraden om fietsen mede te nemen, die in 't Kamp kunnen worden gestald, terwijl vlak bij het tentoonstellingsterrein, dus in het centrum van Ommen, de fietsen gratis in bewaring kunnen worden gegeven.

Vermoedelijk zullen de kosten per boot van Amsterdam naar Kampen niet hoger zijn dan f 3,50 retour, met inbegrip van de vervoerskosten voor de fiets.

De tentoonstelling zal alleen kunnen slagen, indien zij het resultaat wordt

van de inspanning van alle krachten. Er wordt door verschillende groepen reeds hard hiervoor gewerkt. De bedoeling is te laten zien, wat de padvinderebeweging doet aan de handvaardigheid en daarom is het niet voldoende, wanneer enkele troepen opgegeven werkstukken vervaardigen, maar alle padvinders van Nederland moeten eraan medewerken door het inzenden van werkstukken. Het ligt in de bedoeling in een tiental grote tenten het volgende te exposeren.

Boetseerwerk en potten bakken. (ook beeldhouwwerk in hout en andere materialen).

Er zal een pottenbakkersschijf beschikbaar zijn, waar op 't draaien van allerlei gebruiksvoorwerpen wordt gedemonstreerd. De deelnemers van het Kamp zullen in de gelegenheid worden gesteld een herinneringstegel te maken, die in een veldoven kan worden gebakken.

Pioniermodellen (schaal ong. 1 : 20). Niet alleen de gebruikelijke modellen maar ook b.v. een klapbrug enz.

Knopen en splitsen.

Wie heeft er nu eens een werkelijk handig en instructief knopenbord uitgevonden. Ik denk b.v. aan iedere knoop op een apart stukje triplex (in verschillende stadia met handleiding er bij). Het geheel in een speciaal daarvoor bestemde kist.

Modellenbouw.

Speciaal voor luchtverkenner. Niet alleen vliegtuigmodellen, maar ook alles wat met vliegen verband houdt als b.v. windkrachtmeter, windvanen en windzakken, regenmeters, termick ballons.

Electriciteit.

Allerlei vernuftige installaties als zoe-
mers, elektrische windwijzers, licht-
signalen enz.

Inrichten van modelhoofdkwartier.

Denk eens aan handige meubelen in je patrouillehoek, wandversiering, stikkenrek, verlichting enz.

Mes- guts- bijwerk, houtbewerking, vlechten met pitriet, touw, wilgentenen enz.

Leerbewerking.

Zijtassen, mes- en bijlscheden, totems, riemen, hoedbanden, lasso's en verder alles wat er maar van leer te maken is.

Kampvuurmaskers. (plak aan de binnenzijde vooral je naam en adres). Laat ook zien hoe ze gemaakt zijn, dus ook onafgewerkte modellen zijn welkom.

Handvaardigheidsinsignes.

Welke troep wil op zich nemen een bepaald insigne te verzorgen.

Gipswerk.

Sporen en bladvormen, maar ook een afdruk van een hand of voet, een zgn. dodenmasker enz.

Voor gietvormen ook vooral laten zien hoe ze tot stand gekomen zijn.

Iedere verkenner, die meent 'n werkstuk te bezitten dat waard is op het Nationaal Kamp getoond te worden, wordt verzocht dit zo spoedig mogelijk doch in elk geval vóór 29 Juli te zenden naar de „Padvindersboerderij” te Ommen. Het werk moet goed verpakt worden en op het adres dient te worden vermeld „Tentoonstelling Nationaal Kamp”. Om de terugzending mogelijk te maken moet *het werkstuk zelf* worden voorzien van naam en adres van de afzender.

Om echter tevoren een overzicht te hebben van wat er zoal te verwachten is en de eventuele stroom van inzendingen wat gemakkelijker te verwerken, wordt verzocht zo spoedig mogelijk een omschrijving van 't werkstuk te zenden aan Oubaas H. Th. Janssen, Jac. Obrechtplein 11, Amsterdam-Zuid. De verzendkosten komen voor rekening van het Nationaal Kamp.

Het te exposeren voorwerp blijft eigendom van de inzender.

Zonodig en desgevraagd wordt het materiaal voor te maken voorwerpen verstrekt door het Nationaal Kamp.

Hiervoor moet zo spoedig mogelijk 'n nauwkeurige omschrijving van het te maken werkstuk en een opgave van het gewenste materiaal worden gezonden aan Oubaas Janssen (zie adres boven). Dit werkstuk wordt dan na het Nationaal Kamp ter beschikking gesteld van 't Nationaal Hoofdkwartier voor instructiedoeleinden e.d. Verder alle mogelijke vragen om inlichtingen te zenden aan Oubaas H. Th. Janssen (zie adres boven).

* * *

Voor de verschillende diensten zijn nog hulpkrachten nodig. Het hospitaal, waaraan drie artsen zijn verbonden, heeft nog behoefte aan enkele semi-artsen of doctorandi in de medicijnen; voor koeriers-diensten

wordt gezocht naar leiders of voortrekkers, die over een motor-rijwiel beschikken en dit ten dienste van het Nationaal Kamp willen gebruiken; in het voorkamp zijn een aantal voortrekkers nodig, die timmerman van beroep zijn; voor de pompen een aantal voortrekkers, die technisch zijn en de Engelse sleutel weten te hanteren; voor de tentoonstelling, vooral in de week van 25 Juli tot 1 Augustus „bekwame” etaleurs.

Natuurlijk kunnen ook leiders voor het werkkamp worden ingeschakeld. Laat allen, die gelegenheid hebben om kortere of langere tijd aan het werkkamp mede te doen beseffen, dat de tijd van uitvoering van de gemaakte plannen heel kort is en zich onverwijld melden.

★ *Het Nationaal Zeeverkennerkamp* ★

Het gaat goed met 't Kamp, mannen! Wij zijn met de inschrijving aan 600 man: 30 groepen.

Wij hebben in „Weest Paraat” wel eens pessimistische geluiden laten horen en ook wel rake dingen gezegd. Persoonlijk ben ik ervan overtuigd, dat dit nodig was. Ongetwijfeld zijn de Nationale Kampen zaken, die grote prestaties vragen; zowel van de topleiding als van de groepsleiders en de jongens. Om nog niet te spreken van alle bijkomstigheden als materialen, botenzorg, waar ook diverse mensen buiten de groepleiding hun tijd en werk aan besteden!

Op deze wijze brengen wij onze beweging vooruit. Als ik denk aan alle brieven en telefoontjes welke ik naast de persoonlijke contacten met diverse leiders gehad heb, dan groeit er iets. Er komt begrip voor elkaars moeilijkheden en daardoor waardering voor wat gedaan wordt; als geheel werkt men beter. Na deze beschouwing wil ik weer graag gewoon maar Zeeverkenner worden en nog wat verdere mededelingen doen. Het

aantal inschrijvers toont, dat velen niet tegen wat moeite opzien en alles doen om onze jongens een fijne vakantie te bezorgen. Ik denk hierbij o.a. aan een groep uit Zwolle, om een voorbeeld te geven. Ze zouden meegaan als ze er zeker van waren, dat de schouwen op tijd kwamen. Dit kon ik niet garanderen en adviseerde dus om maar terug te trekken.

Neen! schrijven ze nu, daar denken we niet aan! We hebben twee boten gekocht (vraag niet hoe) en we gaan mee! Dat is de stijl.

Dank zij de aanwezigheid in Holland van Schipper W. J. Kruys, onze HKC, is er nu goed contact met de Marine. Een direct gevolg hiervan is, dat onze sleep nu verzekerd is.

Er was n.l. met het „verantwoord” verslepen van ons materiaal een dusdanig groot bedrag gemoeid, dat dit hele avontuur nog zeer dubieus werd. Gelukkig ziet het er thans naar uit, dat dit in orde komt. Zonder vooruit te lopen op de besprekingen, geloof ik wel te mogen zeggen, dat er op 2 manieren gewerkt zal worden.

1e. De Tasmania-groep uit Rotterdam verzorgt de sleperij binnendoor en neemt de groepen uit Arnhem, Nijmegen, Zwolle en Kampen voor haar rekening.

2e. Van het grootste deel der boten uit Delft, Den Haag, Katwijk, Leiden, Heemstede, Haarlem, Amsterdam, Utrecht en de Zaanstreek gaat, onder de 6 m., alles aan boord van een landingsvaartuig. Dus niets geen risico van vollopen, stuktrekken enz. der kleinere vaartuigen.

Verder wil ik hier niet op in gaan. Men ontvangt tijdig genoeg alle noodzakelijke gegevens.

Een tweede belangrijke mededeling is: de marine heeft een blauwe wimpel beschikbaar gesteld voor die groepen, die voldoen aan de eisen van kampeervaardigheid, voor techniek en goede discipline, welke men redelijker wijs mag stellen aan een behoorlijke Zeeverkennergroep.

Een goede waardering enerzijds voor ons werk en een prachtige stimulans voor de jongens hun beste beentje voor te zetten, anderzijds.

Mag ik er verder nog even op wijzen,

dat, hoewel 't zeer begrijpelijk is, dat men ongeduldig uitkijkt naar berichten, men er zeker van kan zijn, tijdig en uitvoerig geïnstrueerd en ingelicht te worden.

Mijn brievenbus puilt uit en men moet niet kwaad worden, als ik soms wat laat wachten. Als ik van bepaalde vragen weet, dat er over een paar weken meer over 't gevraagde onderwerp bekend zal zijn, vind ik 't tijd en moeite verspillen om per omgaande een nietszeggend antwoord te versturen. Het een past in het ander en 't zal wel zó worden, dat bijna tegelijkertijd diverse problemen worden opgelost, omdat men soms bij een volgend punt weer een betere oplossing vindt voor een vorige vraag. Het moeilijkst was en is, dit kan ik wel verklappen, de sleep, zowel financieel als organisatorisch.

Zeer binnenkort hopen wij de eerste scheepskrant uit te laten komen, waarin al weer meer bekend zal worden gemaakt over alles, wat op ons kamp betrekking heeft.

Tot zolang! Goede vaart.

Schippers Duk en Kavelaars.

„Bob a Job” WEEK

Als je een reis naar het buitenland gaat maken dan neem je je allerlei dingen voor. Je wil dat onderzoeken, dat gaan bekijken. Je maakt te veel plannen en teruggekomen ben je meestal het een en ander vergeten. Toen ik dan ook naar Engeland ging nam ik mij voor, eens wat meer te weten te komen over de „Bob a Job” week, waarvan ik zoveel had gelezen in het Engelse leidersblad de „Scouter”. Toen ik echter op de boot zat en een speelbal was van de woelige zee en mijn maaginhoud trachtte kruis-of-munt te spelen, dacht ik geen moment meer aan de „bob a job”.

Zelfs na een verkwikkende slaap op Engelse bodem en zittend aan een gezellig knappend open haardvuur, dacht ik er niet meer aan. Ik was de gast van de D.C. van het District Farnham (Surrey) en wij gebruikten onze eerste morgen voor het uitwisselen van ervaringen en inlichtingen over de padvinderebeweging in onze beide landen. Ik had geen gedachte aan een „Bob a job”. Het bleek dat mijn gastheer, welke de zestig al was gepasseerd, reeds meer dan 30 jaar padvindereleider was en in zijn jonge jaren reeds zijn Woodbadge had gehaald. Ons gesprek werd plotseling door een telefoongesprek onderbroken. Ik greep een ochtendblad en begon te lezen. Tussen mijn lezen door hoorde ik mijn gastheer door de telefoon praten en door een paar woorden die hij sprak schoot het weer naar voren. „Bob a job”. Ik hoorde hem hierover spreken en toen nam ik mij voor, eens wat meer aan hem te vragen over deze grote padvindereactiviteit in Engeland, welke het Engelse Hoofdkwartier een slordige f 250.000 in het laadje bracht. Ik wist, dat ieder lid van de padvindere-

beweging in Engeland, van welp tot de hoogste commissaris, gedurende de week voor St. Joris, karweitjes verricht en daarvoor shillings verdient voor de padvinderebeweging. Het Hoofdkwartier heeft geld nodig en daardoor ontstond het plan het geld door de leden van de beweging zelf te laten verdienen. De slagzin 'n baantje voor een shilling „Bob a job” verscheen in de padvinderebladen; in de dagbladpers kwamen artikelen en het resultaat was een enorm succes. Ik wist dit allemaal, maar met onze echte Hollandse critische opvattingen, „Ik moest het eerst nog eens zien”.

Mijn gastheer kwam terug van de telefoon en zei tegen zijn zuster, welke met ons aan de haard zat, „Het was Mrs Elliot, zij vroeg of ik twee jongens wilde sturen voor het grasveld te rollen, ik heb haar gevraagd even geduld te hebben, daar ik geen jongens meer heb”. Terwijl hij ging zitten, hervatten wij ons gesprek. Ik besloot te gaan starten en zei tegen hem: „Hoe gaat het feitelijk met de „Bob a job week” in uw district. Hij begon te lachen en zei „Dus daar weten jullie ook al van?” En toen kwamen de verhalen.

Het was verleden jaar zo'n succes, dat elke verwachting overtroffen was en dit jaar ging het ook weer best. Er waren geen jongens genoeg in het district voor de baantjes en het publiek, dat sympathiek tegenover deze activiteit staat, biedt overal karweitjes aan. Posters en speciale etalages wekken de bevolking op, baantjes tegen betaling aan de padvindere te geven. Iedere deelnemer krijgt 'n kaart waarop zijn naam staat en waarop alle baantjes met het verdiende bedrag moeten worden ingevuld en welke na afloop van de „bob a job” week

„Bob, a job!”

naar het Nationaal Hoofdkwartier moeten worden gezonden via de groepen, districten en graafschappen. Op een vraag, wat hijzelf het vorige jaar gedaan had, vertelde hij mij 2 tekeningen te hebben gemaakt en deze bij vreemde mensen aan de deur voor een pond per stuk te hebben verkocht.

Hij had ook zilver gepoetst en de grasmat voor zijn burens gerold!

Zijn „bob a job” kaart had een opbrengst van meer dan dertig gulden. Toen wij zo aan het spreken waren kwam Lord Peter Baden Powell de zoon van onze Chief Scout binnengestapt, na onze kennismaking kwamen wij na een inleidend gesprek weer op de „bob a job”. En toen was het voor mij vermakelijk om te horen, hoe deze twee padvindersleiders elkaar zaten te ondervragen hoeveel zij al op hun kaart hadden en wat voor baantjes zij van plan waren te doen. Ik zag in mijn gedachten mijn D.C. al ramen zemen, kamers witten

en straatbellen poetsen. „De burens zouden er schande van spreken!”

Verschillende baantjes werden onder de loupe genomen en het baantje dat door de telefoon was opgegeven zou door Lord Baden Powell opgeknapt worden!

Diezelfde dag kwamen er nog vele telefoontjes en gedurende de gehele week bleef het verzoeken van buitenstaanders, om hulp voor het een of andere karweitje, regenen.

Een van m'n aardigste ervaringen van de „bob a job” was tijdens een bezoek aan een welpenbijeenkomst. Ik sprak een welp aan van een jaar of negen, hij had pas één oog open en vroeg hem hoe het stond met zijn „bob a job” kaart. Hij liet hem mij triomphantelijk zien. Meer dan twaalf gulden had deze jongen al verdiend!

Ik las:

1 shilling voor kruideniersboodschappen wegbrengen;

6 shillings voor het poetsen van zilver;

3 shillings voor het schoonmaken van een schuur;

4 shillings voor het hakken van hout, enz.

Mijn gedachten die ik voor mijn vertrek over deze actie had waren, dat het volkomen in de geest van het spel was. Het enthousiasme dat ik in Engeland echter aantrof en vooral de publieke opinie over de „bob a job” week, gaf mij de overtuiging, dat niet alleen de padvinderebeweging er financieel wel bij vaart, doch dat tevens een enorme propaganda en goodwill bij de bevolking voor de padvinderij wordt geplaatst. De geestige tekeningen welke de grote dagbladers publiceert, bewijzen, dat deze actie leeft onder de bevolking.

Zelf geld verdienen, dat hameren wij steeds onze jongens in, doch als ik dan zie hoe onze Engelse broederspadvindere het doen, dan ben ik er van overtuigd, dat als wij het zo aanpakten, geen enkele groep meer geldzorgen had.

Wij moeten niet alleen denken aan het geldverdienen, hoe belangrijk het ook is, maar vooral aan de spirit die aangekweekt wordt. Ik zie ze nog die twee welpen die zich bij mijn gastheer melden voor een baantje. Fietzen schoonmaken, smeren en banden oppompen. Zij werkten de gehele ochtend, zagen er uit als smeerpoezen, maar glunderden toen hun kaart voor een paar shillings afgetekend werd!

De opbrengst in Engeland voor het Hoofdkwartier moest zijn 1 shilling per jongen, het gemiddelde was veel hoger en datgene wat meer verdiend werd kon in de groeps- en districts-kassen worden gestort. Als wij bedenken, dat gemiddeld een gulden werd verdiend per karweitje en de winst bezien die deze actie bij het publiek behaalt, „De jongens verdienen niet anders gezegd worden, dan dat

dit initiatief volkomen is geslaagd.

Zouden wij dit in ons land ook niet kunnen doen? Of kan dat weer bij ons niet? Of staat het te gek als we langs de weg timmeren? Dat de jongens het doen, nou ja, maar dat wij als leiders ook meedoen, dat is wat al te gortig. Ik hoor het ze al zeggen! Zouden wij in Nederland niet zo'n actie op touw kunnen zetten e.w. zo, dat wij allen tegelijk deze campagne houden voor.... ach daar zie ik ineens „Weest Paraat” voor mij, waarin staat dat wij na St. Joris 'n „heitje één karweitje” week zullen houden. Wie heeft er wat van gezien of gehoord? Wij hebben het meestal te druk met andere dingen en kijken liever de kat eens flink uit de boom. En als dan de Groeps-kassen leeg zijn, en vele plannen op geld komen vast te zitten, dan komt er steeds maar weer de beruchte fancy-fair of uitvoering.

Ik heb in Engeland nu gezien wat de mogelijkheden zijn en met een schat van indrukken teruggekeerd zullen wij straks een Nederlandse „Bob a job” week houden. Onze jongens zullen hun kampgeld voor het volgend jaar zelf verdienen! Of zouden wij met z'n allen, over heel het land zo'n actie kunnen inzetten met als doel de geldmiddelen van ons Nationaal Hoofdkwartier te verstevigen? Stel je voor, dat kan bij ons toch niet! Daarom, „ten einde raad”, pak het zelf aan!

Ou-baas J. G. W. Schröder

Groepsabonnement op de Verkenner

★

Slechts f3.40 per jaar.

Geestelijke training

Op het Hoofdkwartier kwam een brief binnen van een Hopman, die mededeelde, dat hij verleden jaar met zijn troep kampeerde in Limburg, samen met een troep van de V.K.J.B. op hetzelfde terrein.

Deze V.K.J.B. troep begon met zegenen van tenten en terreinen, en dit alles had op de N.P.V. troep een nogal eigenaardige indruk gemaakt. De vraag van de N.P.V.-Hopman was om hierover eens iets te publiceren in „Weest Paraat”, omdat de mogelijkheid bestaat dat andere troepen deze zelfde ervaring zouden opdoen en het in het belang is van de goede omgang met onze broeders verkenner uit de V.K.J.B. dat er wederzijds begrip bestaat voor elkaars geloofsovertuiging en de uitingen daarvan. In dit artikel wil ik graag proberen over dit onderwerp iets te zeggen. Om zeker te zijn van de zaak heb ik me tevoren door een Aalmoezenier van de V.K.J.B. laten voorlichten.

Zonder commentaar geef ik derhalve de opvatting, die de R.K. kerk zelf hierover heeft, weer, hopende dat dit meewerkt tot beter begrip.

Ik kan me levendig voorstellen, dat een plechtigheid als zegenen van kampterrein, tenten e.d., welke vaak gepaard gaat met kleine processie en onder het uitspreken van gebeden, een niet-Rooms-Katholiek vreemd zal aan doen, als men niet weet welke zin er aan gehecht wordt.

Voor de Rooms-Katholiek is dit om te beginnen een soort van fijne attentie waardoor hij, door een uitwendige handeling of teken (o.a. het bespreken met wijwater) de inwendige goede stemming, vooral de liefde tot God en de ijver om Hem te dienen, wil uitdrukken of bevorderen.

Om het met een voorbeeld duidelijk te maken: zoals een jongen, die ineens een bos bloemen meebrengt voor zijn moeder, om daardoor duidelijk te

maken hoeveel hij van haar houdt.

Waarschijnlijk is voor de niet-Rooms-Katholiek de grootste moeilijkheid hierin gelegen, dat hij denkt, dat aan een stoffelijk ding of aan een zuiver uitwendige handeling een bepaalde Kracht wordt toegeschreven die van zo'n stoffelijk ding zelf uitgaat. Dan komen al gauw de kreten: toverij, bijgeloof etc., en inderdaad, dit zou het dan ook zijn. Maar, zo zegt de Rooms-Katholiek, evenmin als dat bij die jongen met zijn bos bloemen het geval is, evenmin is het dat bij deze Kerkelijke handeling.

Het zit eigenlijk zo in elkaar, vertelde de pater mij. Wat Christus deed, toen Hij door uitwendige handelingen (handopleggingen, zegeningen, aanrakingen vergezeld van woorden en gebeden aan de mensen allerlei gunsten schonk (b.v. zieken genas), dat wil ook de R.K. Kerk doen op Zijn voorbeeld.

Voor de Rooms-Katholiek is het zo, dat de Kerk om haar verheven waardigheid door haar gebed meer vermag dan de enkeling. Wanneer b.v. de Kerk door haar priester zegenend bidt: „De zegen van de Allerhoogste God dale op U neder en blijve steeds op U rusten”, dan heeft dit volgens de R.K. Kerk meer uitwerking dan wanneer 'n privaat persoon, hetzelfde over zichzelf of over anderen afbidt.

Welnu, zo zegt de Rooms-Katholiek, wij verwachten de vermeerdering van een inwendige goede stemming of ook een gunst niet van het stoffelijk ding in zich, maar van de kracht van het gebed der Kerk. (De Kerk, die als gemeenschap door haar bedienaren bidt en smeekt tot God).

De uitwendige tekens, die de Kerk daarbij aanwendt, zijn niet anders dan een eis van de menselijke natuur, aan welke het eigen is om bij het uitdrukken van gedachten en wensen, uiterlijke tekens te gebruiken.

Een mens is immers meer visuëel dan auditief, d.w.z. hij neemt de dingen beter in zich op en ze spreken hem meer aan, wanneer hij ze ziet gebeuren, dan wanneer er alleen over gesproken wordt.

Er zijn nog verschillende soorten van zegeningen. Hier gaat het om de aanroepende zegen, d.i. in naam der kerk Gods zegen afbidden over de verkeners. Dit kan zijn onmiddellijk (dus zonder uiterlijke handeling) zoals de zegen bij het avondgebed, maar ook door middel van zaken. Wanneer b.v. de priester de tenten inzegt (of ook het vuur of de spijsen, etc.) deze laatste zijn natuurlijk niet ten gunste van die redeloze dingen — deze worden geen heilige zaken, maar blijven profaan, maar ten gunste van de mensen die zich aansluiten bij de biddende kerk) dan komt het gebed der kerk ten goede aan de jongens, die in die tent slapen, b.v.: „Zegen almachtige God, deze woonplaats, moge hier gezondheid zijn en kuisheid, overwinning, kracht, nederigheid, goedheid en zachtmoedigheid. Moge hier geheel de Wet vervuld worden en dank gebracht worden aan God, de Vader en de Zoon en de Heilige Geest; en moge deze zegening blijven rusten over deze woonplaats en over allen, die er in wonen, nu en in alle eeuwen der eeuwen, Amen.”

Of ook: „de Heer wandelt in 't midden van ons kamp om ons te beschermen; daarom zal ons kamp heilig zijn”.

Deze zegeningen zijn heel iets anders dan de Sacramenten, die werken uit de kracht, die ze hebben als werktuigen van Christus zelf en door Christus zijn ingesteld. De meeste van die zegeningen zijn door de Kerk ingesteld.

★ X-groepen ★

Kamperen.

Langzamerhand komt 't zomerkamp weer in zicht. Kamperen en buitenleven, dat is toch het ware van ons

hele-padvinder-zijn: een week of tien dagen samen leven in de natuur, slapen in een tent, zorgen voor je eigen potje, avontuurlijke tochten maken, enz. Als je eraan denkt, komen weer allerlei herinneringen uit vorige zomerkampen bij je op. Reeds maanden tevoren begin je met alles te organiseren: een goed kampterrein, drinkwatervoorziening, zwemgelegenheid, fouragering, medische hulp, uitstekend kampprogramma, etc. De sfeer, dat, wat je kamp tot een goed kamp maakt, kun je niet organiseren. Je probeert het natuurlijk door gezamenlijke dagopening en -sluiting. Dat hoort er immers bij. Ja, hoort erbij, of is het de grondslag van je hele kamp? Wat is het draagvlak van je kamp?

Die vraag kan alleen maar beantwoord worden, als we eerst weten: wat is de grondslag van het leven van de leidster of leider. Ik kan ook vragen: heeft de leid(st)er een levend geloof? Dan zal alles vanzelfsprekend gedaan en gezegd worden, ingeweven in alles, niet opzettelijk, maar volkomen natuurlijk.

Daarom is het leven en de houding van de leid(st)er in het kamp van ongelooflijk veel belang. De jongens zien de leid(st)ers nu immers van de ochtend tot de avond, in pret en in ernst, in vervelende karweitjes en bij prettige dingen. Hun hele doen is een taal, die duidelijker spreekt dan veel woorden.

Hoe zien de leid(st)ers zelf het kamp en hoe leiden zij het van dag tot dag? Zijn ze hun kamp samen begonnen en beginnen zij iedere dag met samen stil te zijn voor God? En eindigen zij hun dag samen? Hoeveel kleine moeilijkheden en wrijvingen worden weggenomen en hoe getroost en gesterkt voel je je dan, want de eenheid kan voelbaar zijn in dat korte ogenblik aan het begin of einde van de dag.

En daar is op de meest onverwachte ogenblikken het persoonlijk gesprek van de leid(st)er met een van de

jongens. Forceer het niet. Het komt meestal spontaan, dan moet je klaar staan. Het gesprek in de tent, op de tocht, bij het kampvuur. Vang het op. Laat alles, wat je zegt en doet, fris en blij zijn, vermijdt het sentimentele en het mufte, want daar help je geen enkele welp of verkenner mee.

Waarom vind je het slapen in een tent zo prettig? Als het een goede tent is, geeft het je dan geen veilig gevoel om erin te liggen, ook bij regen en onweer? Weet je wel, dat er in de Bijbel, misschien veel meer dan je denkt, steeds sprake is van kamperen en tenten? En telkens komt daar die veiligheid naar boven. En als de mensen in de Bijbel in woorden willen zeggen, dat God hen bewaart en voor hen zorgt, gebruiken zij telkens het beeld van de tent. „Hij beschermt mij in het verborgene van Zijn tent”, zegt één van de Psalm-dichters (Ps. 25). Zo veilig, als ik mij in mijn tent voel, zo veilig geborgen ben ik bij God.

Elk jaar op 14 October gingen alle mensen in Palestina een week kamperen. Dat was een herinneringskamp. Zo vierden zij hun bevrijding van de onderdrukking in Egypte. Zij doen dan afstand van de gemakken en veiligheid van huis en haard en leven eenvoudig en primitief. Daarmee willen zij zeggen: onze eigenlijke bescherming en bewaring komt van God!

Van de aartsvaders b.v. lezen wij telkens, dat zij hun tenten bij beekjes, onder bomen, bij putten zetten, dat zij zitten in de deur van hun tent bij erge hitte. Wat kunnen wij al deze dingen goed begrijpen. Wij weten ook, hoe belangrijk de plaats van je tent kan zijn.

Toen de Israëlieten uit Egypte kwamen, leefden zij jarenlang ook in tenten (vandaar dat herinneringsfeest in tenten) en zo belangrijk was het op welke plaats zij hun tenten zouden zetten, dat God zelf deze steeds kiest en aanwijst in Zijn gro-

te zorg voor hen. Hun tenten waren net als bij ons met palen, tentlijnen en haringen. Daarom gebruiken zij ook deze woorden vaak.

Jesaja, de profeet, zegt, dat het „volk van God” zal zijn als een tent, die nooit zal worden afgebroken, „de haringen zullen nooit worden uitgerukt en geen tenttouw zal breken”. Dat is 'n prachtig beeld van de grote veiligheid voor hen, die op God vertrouwen. Als Jezus op de berg der verheerlijking drie discipelen meeneemt, is Petrus zo opgetogen, dat hij niet meer terug wil naar beneden naar de gewone wereld: „Laten wij drie tenten neerzetten”. Hij wou er wel blijven kamperen, maar Jezus vindt het niet goed. Zij moeten weer terug. Petrus moest leren, dat hij juist op de berg had mogen zijn om des te beter in het gewone leven te kunnen staan. Hebben wij ook niet soms dat gevoel na een kamp? Wij zouden het zo wel willen houden: dicht bij de natuur, de sfeer beter, Gods nabijheid groter. Dit moeten wij meenemen van het kamp naar huis, naar school, naar het gewone leven. In het kamp doen wij alles zelf: koken, bed en tent opruimen, enz. En thuis? Kamp betekent gehoorzamen, klaar staan voor elkaar, vriendelijkheid, vrolijkheid. En daarna? Kamp betekent dicht bij God.

Het tentenfeest bij de Joden was een godsdienstig feest. Ons kamp ook? En daarna?

Het komen tot God 's morgens en 's avonds in het kamp, wat zo vanzelf gaat, wordt dat tevoorschijn gehaald en na de zomer weer weggepakt tegelijk met tenten en kampinventaris? Laten wij het meenemen het gewone leven in en laten wij vasthouden, dat Hij blijft. Die ons „bewaren wil in het verborgene van Zijn tent”, ook bewaren voor de grote en de kleine verkeerde dingen, die ons in het gewone leven zo gemakkelijk naar beneden halen. „De Heer Uw God is in Uw kamp, daarom zal Uw kamp heilig zijn”.

Van de afdeling B. E.

Mejuffrouw N. E. Lind heeft bedankt als A.H.K.C.-B.E. Men wordt vriendelijk verzocht alle correspondentie de B.E. betreffende te zenden aan de H.K.C. voor B.E., Dr A. L. C. Palies, p.a. Zeestraat 76, 's-Gravenhage.

VOLMACHTEN COMMISSARISSEN.

Uitgereikt zijn volmachten:

A.D.C. Verkenner, District Groningen: Mr Went te Zuid-Laren.

A.D.C. Welpen, District Zaanstreek: J. G. M. de Groot te Zaandam.

A.D.C. Welpen, District Arnhem: P. Blijenberg te Arnhem.

Vervallen:

D.C. Groningen, Mr J. Siertsema te Groningen.

D.C. Coevorden, J. Broekhuysen te Coevorden.

Wrnd. HKC-Welpen, Mej. N. E. Lind te 's-Gravenhage.

Wrnd. HKC-Training, H. J. Spijkerman te Wassenaar.

A.H.K.C.-B.E., Mej. N. E. Lind te 's-Gravenhage.

H.K.C.-V.T., M. C. de Jong te Haarlem.

Kampbagage franco zenden.

De aandacht van de leiders wordt erop gevestigd, dat het zenden van kampbagage aan Buitencentra of Kampeercentra franco dient te geschieden. Men beseffe, dat op deze centra niet steeds iemand aanwezig kan zijn, die kan beoordelen of een ongefrankeerde zending kan worden aangenomen en men loopt dus het risico bij het ongefrankeerd zenden van de kampbagage, dat de goederen niet worden geaccepteerd, met alle onplezierige gevolgen van dien.

Huisverblijf Buitencentrum.

Het Huisverblijf van het Buitencentrum te Ommen is voor de duur van het Nationaal Kamp niet open-

gesteld voor gasten. In de maanden Juni en Juli en in de 2e helft van Augustus zijn nog wel kamers en plaatsen op de zaal beschikbaar. Volledig pension: f6.— per dag. Voor slaapzaal: f4.50 per dag.

Voorts zijn de prijzen:

Kamers: logies zonder ontbijt f2.50.

Zaal: logies zonder ontbijt f1.—.

Kamers: Logies met ontbijt f3.50.

Zaal: logies met ontbijt f2.—.

Lunch f1.—. Warme maaltijd f1.50.

Ontbijt f1.—.

Bespreken van logies en maaltijden:

Mej. L. Kistemaker, Padvindersboerderij, Ommen.

GILWELL-CURSUSSEN 1950.

WV 105	30 Mei—10 Juni	V.K.J.B.
WW 117	12 Juni—17 Juni	V.K.J.B.
WW 118	19 Juni—24 Juni	V.K.J.B.
W 119	26 Juni—1 Juli	N.P.V.
WW 120	26 Juni—1 Juli	V.K.J.B.
V 106	26 Juni—7 Juli	V.K.J.B.
PC 3	3 Juli—7 Juli	N.P.V.
		inleidingscursus predikanten
WW 121	3 Juli—8 Juli	V.K.J.B.
WW 122	10 Juli—15 Juli	V.K.J.B.
V 108	11 Juli—22 Juli	N.P.V.
W 123	17 Juli—24 Juli	N.P.V.
WV 109	17 Juli—28 Juli	V.K.J.B.
W 124	17 Juli—22 Juli	N.P.V.
WVT 16	31 Juli—5 Aug.	V.K.J.B.
WW 125	7 Aug.—12 Aug.	V.K.J.B.
W 126	14 Aug.—19 Aug.	N.P.V.
W 127	14 Aug.—19 Aug. (mannen)	N.P.V.
WW 128	14 Aug.—19 Aug.	V.K.J.B.
V 110	15 Aug.—26 Aug.	N.P.V.
VT 17	19 Aug.—27 Aug.	N.P.V.
WV 111	21 Aug.—1 Sept.	V.K.J.B.

Gilwell-Reünie 2 en 3 September.

Inschrijvingsformulieren voor de cursussen aan te vragen bij de D.C. of bij de afdeling Training van het Nationaal Hoofdkwartier.

De cursusgelden bedragen voor de Verkennerscursus f35.—; voor de Welpencursus f20.—; voor de Vortrekkerscursus f25; kosten Reünie f3.50.

De betaling voor de cursussen en de reünie geschiedt bij aankomst te Ommen op de Padvindersboerderij.

„Het spel van verkennen op het platteland”

Met grote belangstelling heb ik in „Weest Paraat” van Mei j.l. het artikel gelezen van D. C. Blom.

Zijn vraag in de laatste zin wil ik niet onbeantwoord laten, en daarom hoop ik, dat dit schrijven uit een andere uithoek ook mag medewerken, om het probleem van de plattelandstroep op te lossen. Om dan op onze uithoek terug te komen: D. C. Blom drukt zich in zijn artikel nog heel zachtjes uit, als hij zegt, dat het niet erg wil met de padvinderij ten plattelande. Ik durf gerust te schrijven, dat het in onze hoek aller-beroerdst gaat. Drie van de 4 groepen in onze hoek zijn na-oorlogse groepen, welke alle 3 dreigen net zo te verdwijnen, als ze gekomen zijn. Het is echter verheugend, dat de 4e groep de vóór-oorlogse (en toch pas van 1939!) nog het hoogst met zijn schouders boven de rest uitsteekt. Hoewel wel gesproken uit deze groep, behoor ik nu tot één der 3 na-oorlogse. Ook al een gevolg van de ontzettende toeloop na de bevrijding. Mijn oude groep moest bijspringen, maar nu? Elke groep heeft zo haar eigen moeilijkheden en daarom wil ik me nu alleen nog beperken tot die, welke mijn eigen groep betreffen. Ik weet echter zeker, dat vele andere leiders van plattelands-groepen met dezelfde moeilijkheden zitten. Om nu echter over mijn eigen ervaringen te schrijven, brengt deze vraag naar boven: „Heeft het nut, hierover te beginnen?” De „plattelands”-leider zal deze vraag inderdaad zelf overwogen hebben bij het lezen van het artikel van D. C. Blom, dat weet ik zeker en het heeft hem en velen, er van teruggehouden, om erop te ageren.

Voor mij staat het echter vast, dat het zo niet langer kan, en dat wij onszelf en onze jongens schade berokkenen, als wij onze ervaringen (of is „belevenissen” misschien beter?) voor ons houden. Ik geef echter toe, dat ik deze mening enkele jaren geleden niet was toegedaan. Want waar bleven onze reacties op het artikel van J. A. C. van Burg in W.P. Nov. 1946 en van W. J. Brandenburg in W.P. Febr. 1947? De redactie van ons „Weest Paraat” zal mij dan ook ten zeerste verplichten als zij dit artikelje onder het oog wilde brengen van alle leidsters en leiders. Om misschien veel op- of aanmerkingen te bevorderen, heb ik enkele moeilijkheden in vragende vorm opgesteld. Het zijn er slechts „enkele”, maar niettemin, althans in mijn oog, belangrijke. Het zijn werkelijk problemen geweest voor onze groepsraad-agenda; alleen kwamen wij er niet.

1. Wat zou jij doen met je groepscommissie, die bestaat uit de gemeente-secretaris, de burgemeester, het hoofd van 'n school, de dominee (in een dorp toch allen „de” notabelen, niet waar?), die zich bij de oprichting der groep enthousiast wilden geven voor een functie in de plaatselijke beweging en die nu (door gebrek aan tijd?) nergens meer warm voor lopen?

Let echter wel, dat men op het platteland niet kan zonder de steun van overheid, opvoedings- en kerkelijke autoriteiten!

2. Wat zou je met je steeds terugkerende Zaterdagmiddag-programma doen, als hopman en vaandrags alle drie de hele week, ook 's avonds, niet in het dorp zijn en er absoluut ter plaatse geen andere leider te vinden is? Slechts 's Zaterdagsmiddags kunnen zij door zich te haasten en te reppen, zorgen, dat zij keurig ge-uniformeerd op tijd bij het troeuhuis zijn. Is het immers geen vereiste, dat de leider een fris, afwisselend en goed verzorgd programma heeft voor zijn troep? Is het niet van het allergrootste belang, dat de leiding nauw contact heeft met elkaar, met de jongens (niet alleen op Zaterdag!), met de ouders?

3. Welke ervaren leider doet ons een verzameling programma's aan de hand, geschikt voor een terrein, dat bestaat uit:

a. weiland en polders, doorkruist met sloten, waarin je elkaar op een afstand van minstens 3 kilometer nog ziet lopen?

b. grienden, die 's zomers alleen bestaan uit stronken, en 's winters uit waterpoelen.

c. dijken, begroeid met gras, dat bestemd is voor de hooibouw en waarin je een bekeuring kunt krijgen, als je er één stap in zet.

d. polderwegen met grasbermen. Zie verder onder c.

e. het dorp (de bebouwde kom): één lange straat, een paar zijstraatjes, uitkomende op de polderwegen.

f. een prachtige rivier, om te watertanden. Een unieke kans voor een kapitaal-krachtige zee-verkennerstroep, om 1 of 2 schouwen aan ons cadeau te doen, zodat onze jongens, onze gesjochte jongens, ook eens de rivier op kunnen.

Mag ik deze regels, die bittere ernst zijn, besluiten met dezelfde wens als D. C. Blom?

G. L. RIJK DEKKER.

KAMPTERREINEN

Welpenkampplaatsen:

District 't Gooi:

Troephuis Rudyard Kiplinggroep, Hoornboegse heide, Hilversum, aanvragen bij Hopman A. F. E. van Ancum, Hilvertsweg 230 Hilversum; geschikt voor niet te grote Horde; elektrisch licht aanwezig; stookgelegenheid op het terrein; f 0.40 p.p.p.d.
Troephuis Ten Boomgroep, Hoornboegse heide, Hilversum; aanvragen bij V. T. P. H. van der Mey, Zuiderweg 115, Hilversum, telefoon K 2950-7733 geschikt voor grote Horde, goede sanitaire inrichting, kookgelegenheid en elektrisch licht aanwezig; afzonderlijke leidsterskamer beschikbaar; f 0.50 p.p.p.d.

Verkenners en Voortrekkersterreinen:

District 't Gooi:

De terreinen, behorende bij de Troephuizen van de Rudyard Kiplinggroep en de Ten Boomgroep te Hilversum zijn voor Troepkampen beschikbaar, indien de Troephuizen niet verhuurd zijn aan Welpenhorden. Inlichtingen bij de kampbeheerders, hierboven vermeld onder de Welpenkampplaatsen.

District Den Helder:

Texel:

Het duinterrein bij Den Hoorn op Texel is in het a.s. kampeerseizoen voor verkennerskampen beschikbaar. De administratie berust bij den heer G. W. Oskamp, Binnenburg 15, Den Burg, Texel, tot wien men zich thans tot het bespreken van het terrein kan wenden. Water moet worden gehaald op een nabij gelegen boerderij; in verband hiermede bedraagt het kampgeld 10 cent p.p. en p.n.

District Utrecht:

Districts Buitencentrum „Austerlitz”; in het April no. werd het telefoonnummer foutief vermeld, dit moet zijn: no 3893 (K 3404).

BERGSPORTCURSUSSEN TE KANDERSTEG

Op het Internationale Padvinderscentrum te Kandersteg zullen in 1950 de navolgende bergsportcursussen worden gehouden:

- No. 18 van 9-7-'50 tot 19-7-'50.
- No. 19 van 20-8-'50 tot 30-8-'50.¹⁾
- No. 20 van 20-8-'50 tot 30-8-'50.²⁾
- No. 21 van 3-9-'50 tot 13-9-'50.

¹⁾ Beginners. — ²⁾ Gevorderden.

Inlichtingen verstrekt de H.K.C. van het Buitenland, p.a. Nationaal Hoofdkwartier.

Kampvuurnummers gevraagd.

Op het Nationaal Kamp in Ommen zullen een klein internationaal en een groot gemeenschappelijk kampvuur worden gehouden. Voor deze kampvuren worden nog kampvuurnummers gevraagd: originele liedjes, dansen, schetsen, verhaaltjes en weet-ik-wat-al-meer!

De nummers moeten kort, krachtig, oorspronkelijk en Nederlands zijn. De kampvuurleiding zal hen nog even toetsen, vóór of op het Nationaal Kamp en de beste worden uitgekozen. Opgaven (met duidelijke vermelding van troep, opdat men op het Nationaal Kamp te vinden zal zijn), aan Schipper Haasnoot, Havenstraat 13, Katwijk aan Zee.

Uit de Districten

DISTRICT ROTTERDAM.

„ZONNIG SPOOR”

Het District Rotterdam heeft op 15 en 16 Mei j.l. in de Rotterdamsche Schouwburg een opvoering gegeven van de revue „Zonnig Spoor”. De revue werd geschreven en geregisseerd door Hopman W. Hoogenstrijd en werd gespeeld met ca. 500 Padvinders en Padvinders. Het „Rotterdams Nieuwsblad” gaf o.m. hiervan de volgende recensie:

„Men kon bewondering hebben voor de wijze waarop vooral de kleintjes zich van hun vaak verre van gemakkelijke taak kweten. Bij de aankleding, de verlichting van de decors en de enscenering was, bij alle eenvoud der toegepaste middelen, te werk gegaan met een fantasie, die vergelijkingen deed trekken met een gekleurde tekenfilm van Walt Disney, die op zijn beurt uit deze rijke padvindersfantasie zeker inspiratie zou kunnen opdoen.

Het is op zichzelf al een knap staaltje van regie om een 500 kleinere en grotere padvind(st)ers op het toneel te brengen in scènes, die stuk voor stuk de volle aandacht verdienden: de vlotte kaboutertjes, de frisse matroosjes, grappige boerinnetjes „onder moeders parapluie”, plezierige Scheveningse Vissersvrouwjes, levenslustige Italiaanse nettenboetsters, koolzwarte negers uit de plantage, verwaarloosde zeeroovers en zeevaarders in een groteske Piratenopera. Vermakelijk de Spokenballade en de huisvestingsmoeilijkheden in het weerhuisje. En niet alleen viel er veel te genieten voor het oog, ook het oor kwam niets te kort door de overvloed van fris gezongen liederen, stevig ondersteund door het orkest van „Symphonia”, en vooral door de fraaie solozang van Vaandrig van Haasteren, terwijl alles aan „elkaar gepraat” werd door het

gezelschap van Jan Pierewiet (die als acteur en als zanger talenten bezit), Jan Hinnerik en de trekkers Wil, Theo en Koos Bierkaai (enig in zijn rol), met een vaak geestige tekst.

Alles bij elkaar genomen was dit een klinkende manifestatie van echte Padvindersgeest, waarvan het publiek van harte heeft genoten. Met de Revue „Zonnig Spoor” hebben de Rotterdamse Padvinders het 40-jarig bestaan van de Padvindersbeweging in Nederland op waarlijk daverende wijze ingezet”.

UITREIKING

JAN VAN HOOFF KRUIS.

Jaap Bolhuis, Verkenner van de 7de Vlaardingse (Marnix van St Aldegonde) Groep, heeft op Zaterdag 18 Maart 1950 een kind van 2 jaar uit een brede sloot gehaald, waarin het was gevallen. De omstandigheden waaronder deze redding werd verricht, vormden voor de Hoofdcommissaris aanleiding aan Jaap Bolhuis het gouden Jan van Hoof Kruis toe te kennen voor zijn betoonde paraatheid.

Op 22 April, de dag van de aanvang van de viering van het 40-jarig bestaan van de Padvindersbeweging in Nederland, werd aan Jaap door de Districtscommissaris van Rotterdam het kruis uitgereikt.

Drie hiep-hoy's voor Jaap!

DISTRICT UTRECHT.

Ook de Padv. Marsbands vieren ons Jubileum.

Op 8 Juli te half zes wordt de Utrechtse Feestweek ingezet met het 2e Nationaal Padvinders Marsband-Concours in het Stadion. Reeds nu blijkt, dat het enthousiasme van de

Bands niet zal onderdoen voor dat der duizenden toeschouwers.

We schatten momenteel het aantal deelnemende Bands tussen de 12 en 15. Geen Band, die zichzelf een beetje de moeite waard vindt, zal zich willen en kunnen onttrekken aan de sportieve strijd in de Domstad. Voor liefhebbers is het programma zeer aantrekkelijk. Vooral bij het 2e optreden hebben de bands de volkomen vrijheid van gebruik van veld en keuze muziek. De toehoorders kunnen mededoen aan het beantwoorden van de vraag: „Welke Band komt het best uit de bus?”

Des avonds zal een drietal Bands met een Muziekcorps een Taptoe aanbieden aan de Utrechtse burgerij.

Kaarten bestellen Kruisstraat 7, Utrecht (liefst via deelnemende bands; deze genieten dan nog voor hun bandkas enige voordelen).

8 JULI komen allen, die medeleven, met onze stoere bands, naar het hart van het land.

De Zeeverkenners in het défilé van het District Rijnland

DISTRICT RIJNLAND.

In het District Rijnland werd de viering van het veertig jarig bestaan van de Beweging ingezet met een Padvinderstentoonstelling in de Boerhavezaal. Op de 13e Mei werd deze tentoonstelling geopend door de Wethouder van Onderwijs, de Heer van Schaik, bij afwezigheid van de Burgemeester. Hiertoe werden autoriteiten en belangstellenden ontvangen in de Burgerzaal van het beroemde Leidse Raadhuis. Onder de aanwezigen waren de Burgemeesters van Alphen aan de Rijn, Katwijk, Leiderdorp en Valkenburg, het Nationaal Hoofdkwartier was vertegenwoordigd door de Hoofdcommissaris, Oubaas Roest van Limburg en de secretaris van het N.H.K., Hopman Spijkerman, voorts waren er leden van Plaatselijke Commissies en o.a. de A.D.C.'s uit het District.

Oubaas Beekes opende de bijeenkomst met een woord van welkom, bracht dank aan het Gemeente Bestuur voor deze officiële ontvangst, aan de aan-

wezig en voor de talrijke opkomst, waaruit hij constateerde, dat de belangstelling voor de Beweging, bij velen der aanwezigen op jeugdige leeftijd gewekt, was blijven bestaan. Spr. zeide hierin te zien een waardering voor de grondbeginselen van het Baden Powell Verkennen en een waarborg, dat de Belofte, als jongen afgelegd, op latere leeftijd als richtsnoer in het leven geldt.

De Wethouder van Onderwijs gaf in zijn speech blijk niet alleen het wezen van de Beweging goed te hebben begrepen, maar er ook veel waardering voor te hebben. Hij vestigde de aandacht op enkele essentia van het padvinderswerk en merkte op, dat ook andere instituten van opvoeding, met name het onderwijs, er goed aan zou doen, bij Baden Powell in de leer te gaan.

Na de ontvangst marcheerden de Groepen van het District op en défiléerden voor de vertegenwoordigers van de Gemeente Besturen, de Hoofdcommissaris en verdere aanwezigen. 1500 jongens marcheerden in keurige formatie voorbij op de muziek van de padvindersband; de uniformen waren goed verzorgd, kortom het District kwam uitstekend voor de dag. Spontaan liet een der aanwezigen zich ontvallen, dat hij hoopte, dat het défilé bij de opening van het Nationaal Kamp een even goede indruk zou maken als in dit District Rijnland.

Daarna werd de tentoonstelling bezocht. De Boerhavezaal is erg afgelegen en daaraan zal het te wijten zijn, dat de tentoonstelling niet zoveel bezoekers mocht trekken als ze ongetwijfeld verdiend heeft. Geen moeite was gespaard om een goed historisch overzicht te geven van de ontwikkeling van de Beweging, er waren zeer belangwekkende logboeken, mooie pioniermodellen, een origineel knopenbord, waarbij de knopen en sjorringen in een zelfgeknoopt visnet waren ongehangen, enz. enz.

Na de sluiting van de tentoonstelling

te Leiden werd ze overgebracht naar Alphen aan de Rijn, waar ze werd ondergebracht in een tent op het St Jorisplein in het midden van de Gemeente. Hier was de tentoonstelling veel gunstiger geplaatst, zodat de A.D.C. voor Alphen de 4e dag kon melden, dat de 1000e bezoeker het loket was gepaseerd!!

Bestuursvergadering 2 Juni 1950

Aanwezig waren alle Hoofdkwartierscommissarissen met uitzondering van Dr Oudendal, die wegens verblijf in het Buitenland verhinderd was de vergadering bij te wonen.

De Voorzitter hield een nabeschouwing over de vergadering van het Leidersconvent. Als consequentie van het opheffen van de functie van Ass. Hoofdcommissaris werd aanvaard, dat de Hoofdkwartierscommissarissen zelf en zelfstandig, onder de directe leiding van de Hoofdcommissaris, hun onderdeel zullen behartigen. Daarbij zal elke H.K.C. met het N.H.K. in Den Haag contact onderhouden.

Op verzoek van betrokkenen werd ontslag verleend aan Mej. N. E. Lind als Wrnd. HKC-Welpen en aan Hopman Spijkerman als Wrnd. HKC-Training. De vergadering bleek van oordeel, dat de Hoofdcommissaris de aangewezen H.K.C. voor Training is. Besproken werd de voorziening in de vacatures van Hoofdkwartierscommissaris voor Welpen, Verkenner en Voortrekkers, dit laatste in verband met het bedanken van de Heer M. C. de Jong als H.K.C.-V.T. Geen der aanwezige H.K.C.'s bleek in de gelegenheid te zijn zich met de waarneming van één dezer 3 commissariaten te belasten, waarop de Hoofdcommissaris zich bereid verklaarde, totdat in de bestaande vacatures zal zijn voorzien, de directieven te geven voor de Afdelingen, Welpen, Verkenner en Voortrekkers.

Besloten werd uit te zien naar verantwoordelijke redacteurs voor Weest Paraat, De Verkenner en V.T.

Nationale Pinksterwedstrijden

1950

Vijf en dertig patrouilles ondernamen dit jaar de stertocht naar Ommen en kwamen gepakt en gezakt op Ada's Hoeve, waar de jury meteen de bepaking beoordeelde. Daarna moest ieder wachten tot het begin van de eigenlijke strijd. Om half vier stonden de patrouilles op het Roggeveld en opende de Hoofddcommissaris de wedstrijden in dit jubileumjaar met een kort en krachtig woord. En even daarna trok men in alle richtingen over het veld, om zijn kampplaats te zoeken. Deze plaatsen waren dit jaar ongeveer alle zo dicht mogelijk bij de Vecht in verband met het avondspel. De jury beoordeelde de werkwijze der patrouilles en daarna werd het eten gekeurd. Het weer was vrij guur, wat vooral merkbaar was aan de kant van de Vecht, waar de patrouilles weinig bescherming van de bomen hadden. In tegenstelling met andere jaren werd deze keer één groot spel gespeeld, dat doorliep van het begin tot het einde van de wedstrijden.

Na de warme maaltijd werd aan het spel begonnen. Tijdens het koken hadden de jongens al de eerste aanwijzingen gekregen en het was een aardige gedachte, een aanwijzing te geven in de Verkenner, zodat men de nieuwsgierigheid naar wat het wel zou wezen, in hoge mate opwekte. Was er al een verschil te bemerken in de wijze van kampopbouw, het enthousiasme voor het spel was bij alle patrouilles even groot. Al heel spoedig leefden verreweg de meesten zich in de sfeer

in. Ditmaal was het laboratorium, in het Rambonnethuis gevestigd, het middelpunt van waaruit de verschillende opdrachten kwamen.

Een geweldige uitvinding, de Paxbom, naderde daar juist op dit moment haar voltooiing. Langs de Vecht naderden de boten, waarin de mensen zaten, die deze uitvinding wilden vernietigen. Zij werden daar zo warm aan de oever ontvangen, ondanks de sterker wordende wind en de neervallende regen, dat ze, na ternauwernood aan kapseizen ontkomen te zijn, haastig het hazenpad kozen. Ten einde het laboratorium niet aan een ontploffing bloot te stellen, werd nu de bijna voltooide uitvinding naar de verschillende kampplaatsen getransporteerd en daar boven een vuur op temperatuur gehouden. Uit het Noorden mocht dit schijnsel niet zichtbaar zijn, zodat aan die kant het vuur afgeschermd diende te worden. De regen viel nu in stromen en de jury had een zware taak. De volgende morgen was het weer niet veel beter en daarom moest de aandacht binnen worden gehouden. Na de aandacht gingen de jongens het middagmaal verzorgen. Er kwam nu ook een groot verschil in snelheid aan de dag. Sommige patrouilles werkten ondanks de minder gunstige weersomstandigheden keurig op tijd en schenen er niet veel last van te hebben, terwijl anderen hadden te kampen met de harde wind en het natte hout en daardoor veel langer bezig bleven.

BEOORDELING DER ONDER

PATROUILLE no.			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. Melden	max. 5 ptn.		2	3	1	1	3	3	1	5	1	3	5	2
1a. Event. herkennen, signalement	max. 5 ptn.												5	
2. Inspectie	max. 10 ptn.		4	7	5	3	8	4	5	3	4	4	7	6
3. Werkverdeling	max. 30 ptn.		6	21	6	20	15	15	20	18	10	11	21	26
4. Koken Zaterdag	max. 20 ptn.		12	10	10	15	13	10	9	7	2*	9	10	16
5. Avondspel	max. 70 ptn.		26	43	31	35	38	41	30	28	15	23	23	34
6. Nachtinspectie	max. 20 ptn.		14	9	5	6	15	13	9	6	5	9	14	8
7. Koken Zondag, 12—1 u.	max. 20 ptn.		17	19	12	14	12	16	4	6	10	14	17	12
8. Kampinspectie	max. 30 ptn.		17	19	7	9	9	17	16	13	7	13	11	7
9. Middagspel	max. 80 ptn.		45	52	37	50	48	51	51	26	35	43	51	55
10. Morgenspel (Maandag)	max. 60 ptn.		26	39	28	31	29	32	24	31	22	36	26	38
Extra 5 ptn. vinden Pax-bom														
11. Eindinspectie	max. 10 ptn.		8	8	3	7	5	7	8	8	6	7	4	8
Totaal			177	230	145	191	195	209	177	151	117	172	194	212

Na het middageten werd de opdracht gegeven voor het grote spel. De hoofdmoot hiervan vormde het zoeken van het erts, dat nodig was voor het vervaardigen van de paxbom. Elke patrouille kreeg een kaart mee van het terrein en moest daar de te volgen weg intekenen. De jury had zich meesterlijk vermomd, waarbij zelfs een kerstboomversiersel niet ontbrak en verlangde als hoofd van dit gebied de nodige eerbewijzen. Wanneer men aan de voorwaarden, die bestonden uit het maken van een schets, een wapen van de gemeente, waar men vandaan kwam, een aantal aanwijzingen omtrent het dierenleven van de streek, voldeed, ontving men de nodige ertsen, die in de kleuren van de beweging, rood, groen en geel

De Patrouilles kwamen uit alle windrichtingen per bus, per auto, per trein en meldten zich bij de wedstrijdleiding.

waren gehouden. Op de vraag van een der Korano's of een mens ook een dier was, werd prompt bevestigend geantwoord met de bemerking erbij, dat hij tot de klasse der zoogdieren behoorde. Met het erts in 'n speciale houder, omdat aanraking levensgevaarlijk was, werd de terugtocht aanvaard en kwam men 's avonds weer in het kamp.

Het kampvuur werd in het Rambonethuis gehouden en ditmaal was het geen wedstrijd, maar voerden enkele patrouilles een recreatie op, terwijl de jury nu eens geen punten behoefde te geven. Het was een kostelijk ogenblik en de opgevoerde recreaties waren niet minder, sommige zelfs aardiger dan we vroeger wel aan het wedstrijdskampvuur hadden. Een der juryleden gaf een goochelnummer weg en oogstte een schallende yell. De tijd bleek te kort en veel te spoedig kwam het einde naar de zin van de

jongens, maar de leiding vond het zo welletjes, want de dag was vermoeiend geweest en de jongens hadden hun slaap wel nodig.

De elementen waren de laatste dag uitgewoed en onder een prachtige zon verzamelden allen zich weer bij het laboratorium, om de laatste opdrachten te verwerken. Een staartje van het slechte weer kre-

DELEN VAN DE WEDSTRIJD

12	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
2	3	1	1	1	1	2	3	5	3	2	5	5	5	3	—	3	4	4	3	2	4	3	3
											3												
6	4	6	6	7	5	5	5	7	4	6	8	5	7	5	—	5	7	7	6	7	8	6	7
26	15	12	9	7	16	8	10	16	5	18	10	22	18	20	—	21	18	12	13	22	18	14	10
16	13	13	1	13	9	10	5	10	4	14	9	15	12	15	—	14	13	8	12	10	15	13	11
34	27	39	32	10	14	8	23	24	31	23	35	48	16	43	—	22	19	10	22	9	45	16	18
8	12	9	10	9	10	7	9	10	9	15	6	14	10	15	—	16	16	15	12	15	16	14	15
12	9	10	6	12	16	7	11	15	15	17	13	17	10	11	—	15	5	14	11	16	8	6	17
7	13	12	9	11	9	5	10	7	6	13	27	25	18	15	—	18	10	11	11	12	24	14	21
55	35	51	7	37	44	47	33	55	30	31	43	44	9	41	—	47	42	45	45	46	57	47	41
38	30	33	21	25	32	22	23	35	24	32	26	39	40	31	—	33	24	35	25	26	33	37	29
																			5				
8	7	5	6	6	7	6	6	7	8	7	6	9	10	8	—	8	9	5	6	6	7	8	7
212	168	191	108	138	163	127	138	191	139	178	191	243	155	207		202	167	166	166	176	235	178	179

gen we nog mee, want de kleren waren door de vochtige atmosfeer besmet met gevaarlijke dampen en moesten boven een vuurtje gedroogd worden. Aangezien fosfor in de gegeven omstandigheden gevaarlijk was, diende het vuur met de vuurboog aangelegd te worden. Dit was het begin van een reeks stunts.

Er waren berg(boom)-beklimmers, die aangezeild zich tussen de takken omhoog hesen, een versperring was gedurende de nacht door onverlaten gemaakt en moest worden opgeruimd (hakken). Dan waren er mensapen, die met de lasso konden worden gestrikt en ergens lagen enkele schijndoden, die, door het scoutonium op een onoordeelkundige wijze te vervoe- ren, het slachtoffer waren geworden van hun stoutmoedigheid (Deductie). Beren liepen in het terrein. Zij moesten in een val worden ge- vangen (pionieren). Door een goede regeling en werkverdeling konden alle patrouilles deze dingen vlot afwerken.

En dan is al weer bijna het einde daar. Rond het Roggeveld, dat al veel wedstrijden heeft zien begin- nen en eindigen, komt om half twee in letterlijke zin de klap op de vuurpijl: met een geweldige

knal gaat de paxbom, resultaat van de noeste vlijt van deze dagen, de lucht in.

De jury werkt op topspanning en is op het kookpunt aangeland. Om kwart over vier wordt de uitslag bekend ge- maakt, het schild wordt als teken der triomf in ontvangst genomen. De „Wolven” van de „Duinoordgroep” te Den Haag zijn als winnaars uit de wedstrijd te voorschijn gekomen. In hun troephuis zal het schild een jaar prijken als moeilijk bevochten trofee. De Hoofdcommissaris spreekt de pa- trouilles, die hun district vertegen- woordigd hebben, toe en dan daalt onder plechtige stilte de vlag ten teken, dat de Pinksterwedstrijden van 1950 geëindigd zijn. Tot het volgende jaar aan de Vecht.

Bij aankomst worden de Patrouilles grondig ge- inspecteerd.

*Geheim. Mag alleen in handen
van P.L.'s komen.*

INSTRUCTIES VOOR PERSONEEL VEILIGHEIDSDIENST, BEHORENDE TOT CONCESSIE „Q”.

1. Algemeen.

De experimenten in het laboratorium te Farmada bevinden zich in een stadium, waarbij de grootst mogelijke geheimhouding geboden is.

2. Uit inlichtingenrapporten blijkt, dat concurrerende ondernemingen pogingen in het werk stellen om zich meester te maken van:

a. schetsen der laboratoriuminstallaties,

b. gegevens betreffende de vindplaatsen van het scoutonium.

3. Dezerzijds getroffen maatregelen waarborgen een volledige afsluiting van het concessiegebied ten Zuiden van Bakelai.

4. Tegenpartij.

Spionnen van de tegenpartij zijn gesignaleerd in het gebied van de Grauwe Bergen in het Land der Verdwaasden op de Noordelijke oever van de rivier.

5. Uit de inlichtingenrapporten blijkt, dat met een binnendringen uit het in punt 4 aangegeven gebied door het oversteken van de rivier rekening dient te worden gehouden.

6. Algemene opdracht.

Patrouilles met een waarnemende en alarmerende taak worden gelegd in het concessiegebied „Q” in een 200 m. diepe strook langs de zuidelijke oever van de Bakelai.

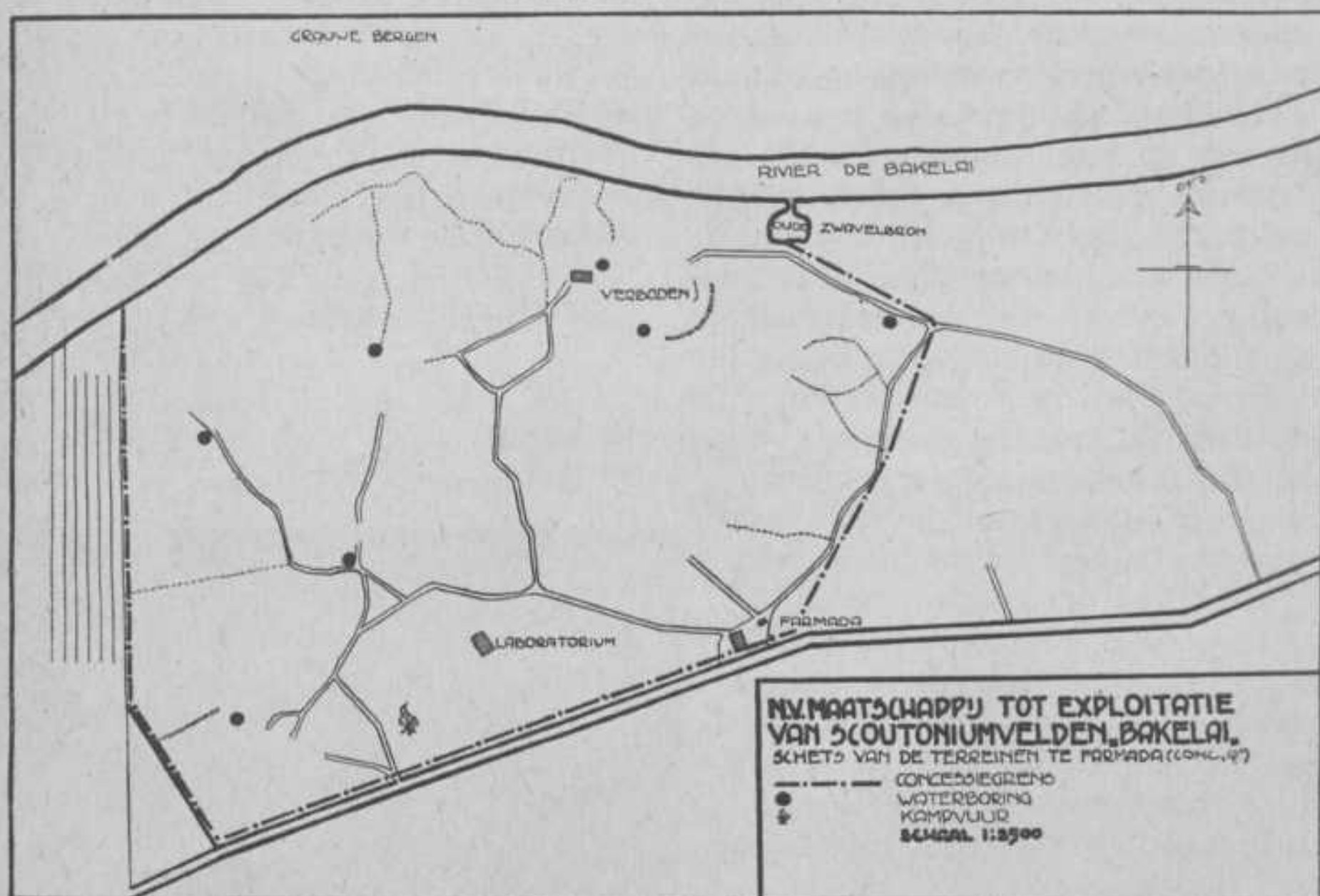
7. P.L.'s dragen zorg voor een zo goed mogelijke legering en voeding voor hun patrouilles, opdat zij zo fit mogelijk blijven. Het patrouillekamp dient derhalve zo comfortabel mogelijk te zijn. Aan de voeding dient de uiterste zorg te worden besteed. De kampen dienen kamptechnisch uitstekend te worden ingericht.

8. Aan camouflage dient de uiterste zorg te worden besteed.

9. Bijzondere opdracht.

Als plaats voor het door Uw patrouille te betrekken kamp is aangewezen het op bijgaande schetskaart onder No. .... aangegeven terrein.

Kaartje terreinen Farmada

10. Het kamp van Uw patrouille dient, met in achtneming van het gestelde in punt 7 van deze instructies, op 27 Mei 1950 te 20.00 uur volledig gereed te zijn. Voor 19.00 uur dient een warme maaltijd te zijn genuttigd.

11. 27 Mei 1950 na 20.— uur dient de uiterste waakzaamheid te worden betracht. Twee man van Uw patrouille worden aan de oever van de Bakelai op post geplaatst teneinde de rivier te observeren.

De overige patrouille-leden blijven in het kamp. De posten langs de rivier hebben uitsluitend een observerende taak. Zij noteren alles, wat zich op of aan de rivier afspeelt en verwerken deze notities in een uitvoerig verslag, dat te 22.20 uur op het laboratorium wordt ingeleverd. Eventuele ontvangen berichten worden tevens in het verslag opgenomen.

Seinbericht (opgenomen moest worden het navolgende bericht in geheimschrift)

op al de klei elk op ada y x alle in x y.
omkyk klaas hy x is y x nakijk splyt
ort mik ada rood x opa y ata x kok y
oma al toos pyp y al fla x gilw typ pa
oost pyl lyk is alle x ada quos gyt dyk
y coq is y dyk kl yk x te eerd e ada klos
fly x kop x kaas kolk ko el pas x ata
oe jo flo hy x y aker en padv coos y
som x is te x ja krdom x oto is bade
sier y elk op op ada oder of de hei is
de flo dus er x ho y y x oph kyk udo
die x pa aap is y blo x mort tyd ada
dor.

ada dyk kom x elk is aker oder x hy.

12. Na 20.— uur dienen de vuren te zijn gedoofd.

13. Te 22.20 uur eindigt Uw wacht en moet naar bed worden gegaan. Het kamp dient te 22.30 uur geheel stil te zijn.

14. Alarmregeling.

In geval van nood wordt op het laboratorium aanhoudend een gong geluid. Zodra zulks geschiedt, zendt

de P.L. twee man van zijn patrouille naar het laboratorium voor het in ontvangst nemen van orders.

15. Voor het geval de P.L.'s op het laboratorium moeten verschijnen, wordt drie maal een serie van zes slagen op de gong gegeven.

16. Verdere orders worden tijdig bekend gemaakt.

N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Scoutoniumvelden „Bakelai”,

A. B. C. van den Beaum Kruyper,
Chef Veiligheidsdienst.

HUISHOUELIJKE DIENST.

Menu's.

27 Mei.

Warme maaltijd.

Aardappelen
Runderlappen
Bloemkool met sausje
Chocoladevla

28 Mei.

Ontbijt.

Havermout
Brood
Boter
Ontbijtkoek
Ei
Thee

Warme maaltijd.

Aardappelen
Ham met eieren
Worteltjes
Rijst met pruimen

Avondboterham.

Brood
Boter
Kaas
Appelstroop
Chocolademelk

29 Mei.

Ontbijt.

Havermout
Brood
Boter
Ontbijtkoek
Spek
Thee

Lunch.

Brood
Boter
Appelstroop
Kaas
Thee

Alle benodigde ingrediënten voor bovengenoemde maaltijden worden 27 Mei te 16.00 uur op Farmada verstrekt.

De Chef van de Huishoudelijke Dienst,

J. KRENTENMICK.

Vertrouwelijk.

**INSTRUCTIES VOOR PERSONEEL
VEILIGHEIDSDIENST, BEHORENDE
TOT CONCESSIE „Q”.**

Dienst op Zondag 28 Mei 1950.

1. Het personeel behorende tot Uw patrouille staat te 07.00 uur op.
2. Ontbijt dient te 09.00 uur te zijn genuttigd.
3. Voor het personeel behorende tot Uw patrouille bestaat gelegenheid te 09.30 een aandacht bij te wonen, welke wordt gehouden $\pm$ 100 meter ten Z.W. van het laboratorium.
4. Tevens bestaat in de ochtenduren gelegenheid kerkdiensten te Ommen bij te wonen. Uren zijn op het laboratorium bekend.
5. Warme middagmaaltijd dient te 13.00 uur te zijn genuttigd.
6. Uw patrouille is aangewezen voor buitendienst.
Te 14.00 uur wordt aangetreden bij

het laboratorium voor het in ontvangst nemen van orders.

7. Het kamp dient te 14.00 uur in behoorlijke staat te verkeren.

8. Ter ontspanning van het personeel wordt des avonds te 21.00 uur een kampvuur ontstoken op de in punt drie genoemde plaats.
Een ieder is hierbij aanwezig.

9. Te 22.30 uur is ieder in patrouillekamp terug.

10. Te 23.00 uur rust en stilte.

N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Scoutoniumvelden „Bakelai”,

A. B. C. van den Beaum Kruyper,
Chef Veiligheidsdienst.

Geheim. Alleen voor P.L.'s (oneven nummers).

(even no's ontvingen eenzelfde opdracht doch met andere route)

Uw patrouille wordt vanmiddag ingeschakeld bij het zoeken naar de ertsen waaruit het Scoutonium wordt gewonnen. Deze ertsen dienen te worden verzameld in een speciaal voor dit doel samengestelde buis, welke U hiermede wordt uitgereikt. Het is echter NIET doenlijk deze buis tijdens het verzamelen in de hand te houden, daar, door het mogelijk optreden van verschillende reacties gevaar voor de drager zou kunnen ontstaan.

Vervaardig derhalve eerst voor Uw patrouille een originele Scoutoniumdrager. Dit geschiedt als volgt:

„Men neme een boomstam met een doorsnede van circa 300 m.m. en zage hiervan een plak af ter dikte van circa 50 m.m. Van groot belang is, dat de platte vlakken van deze schijf precies evenwijdig lopen. Vervolgens make men in de aldus geconstrueerde schijf een rond gat, dat de Scoutoniumbuis juist doorlaat, zodat de buis aan de bovenrand op het hout blijft hangen. Het is gebleken, dat

EINDUITSLAG

District	Wedstrijd-no.	Groep	Patrouille	Punten
1. Den Haag	25	Duinoord	Wolven	243
2. Zwolle	34	Springbokken	Moufflons	235
3. Amersfoort	2	Impeesa	Beren	230
4. Zeist	13	Rambonnet	Zwaluwen	213
5. Den Bosch	12	Wielewaalgr., Eindhoven	Katten	212
6. Arnhem	6	Velpse Woudlopers	Stieren	209
7. Rotterdam	27	Rol. Philipps	Herten	207
8. Limburg	29	Euberonen, Maastricht	Zwaluwen	202
9. Utrecht	5	Maarsen	Eekhoorns	195
10. Twente Oost	11	Alb. Schweitzer, Enschede	Eekhoorns	194
11. Meppel	4	Hopm. Kwantgroep	Zwaluwen	191
12. Friesland	15	V. Maasdijk, Heerenveen	Vossen	191
13. Haarlem	21	Spaarnegeuzen	Otters	191
14. Zaanstreek	24	Saencanters	Stieren	191
15. Rotterdam	36	Den Berggroep	Uilen	179
16. Noorderkwartier	23	Geuzen	Uivers	178
17. Delft	35	W. de Zwijger	Leeuwen	178
18. Deventer	1	Westenenk	Houtduiven	177
19. Twente West	7	H.J.B. Boemerangs, Almelo	Kangeroe's	177
20. Oude IJssel	33	Graaf Otto, Doetinchem	Bevers	176
21. Het Gooi	10	Wilco Jiskoot, Baarn	Sperwers	172
22. Amsterdam	14	Dunnewold	Panters	168
23. De Betuwe	30	Chasse-groep	Eksters	167
24. Amsterdam	31	Kon. Emma	Vossen	166
25. Zeeland	32	Hert. v. Beieren	Zwaluwen	166
26. Rijnland	18	Shawano's, Oegstgeest	Vossen	163
27. Den Haag	26	Be Pals	Leeuwen	155
28. Groningen	8	Martini	Fazanten	151
29. West Brabant	3	Woudlopers, Tilburg	Stieren	145
30. Zutphen	22	Abel Tasman	Vossen	139
31. Gouda	17	Abel Tasman	Zwaluwen	138
32. Neder-Veluwe	20	Langenberg	Eekhoorns	138
33. Nijmegen	19	Batavieren	Zeemeeuwen	127
34. Winterswijk	9	Gen. Ross	Haviken	117
35. Den Helder	16	Pr. Wilhelmina	Kieviten	108

scoutoniumbuizen op deze wijze ver-voerd, niet het minste gevaar voor de drager opleveren." (Uit: Prof. T. Tenderfoot, Scoutonium and Pax).

Zodra de drager gereed is, vertrekt U met Uw patrouille naar de Gele moerassen, een gebied dat ongeveer 2750 meter ten Zuid-Westen van het Laboratorium is gelegen. De door U gevolgde route wordt in kaart gebracht. Routeschets dient aan het einde van de tocht op het labora-torium te worden ingeleverd. In dit gebied regeert de Korano der Gele Moerassen. Uit inlichtingsrapporten

blijkt, dat hij beschikt over het z.g. „Rimboe-erts". De Korano is echter zeer behoudzuchtig en zal eerst dan iets van het kostbare erts willen af-staan, indien hij een zekere beloning ontvangt. Bekend is, dat de man een buitengewone waarde hecht aan alle mogelijke wapenschilden. Vervaardig daarom een wapen van de plaats Uwer inwoning en overhandig hem dit. Ongetwijfeld zal hij hierop een dosis van het GELE erts afstaan.

De Korano van de Gele Moerassen is bekend met vindplaatsen van de twee andere ertsen, die wij nodig hebben. Vraag hem om inlichtingen en tracht

ook deze andere ertsen, het GROENE en het RODE, te bemachtigen. Handel verder naar bewind van zaken.

N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Scoutoniumvelden „Bakelai”,
A. B. C. van den Beaum Kruyper,
Chef Veiligheidsdienst.

N.B. Het Gele erts dient vóór 16.00 u. in Uw bezit te zijn.

★

Geheim. Uitsluitend voor personeel Veiligheidsdienst.

In verband met het feit, dat heden de eerste op het laboratorium ontwikkelde Pax-bom tot explosie zal worden gebracht is van 29 Mei 1950 09.00 uur af de uiterste waakzaamheid geboden.

Ik draag U derhalve op om met Uw patrouille de nodige maatregelen te

treffen, welke tot een volledige beveiliging der terreinen leiden.

Daar deze werkzaamheden waarschijnlijk geruime tijd vorderen is het dienstig een broodmaaltijd, alsmede ingrediënten e.d. voor het bereiden van thee mede te nemen.

Teneinde tot een zo systematisch mogelijk „uitkammen” van het terrein te komen zijn aan de patrouilles van de veiligheidsdienst verschillende ressorten toegewezen.

Uw patrouille meldt zich te 10.00 uur op het op de kaart als ..... aangegeven punt, alwaar U door een opzichter van de maatschappij nadere instructies worden gegeven.

N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Scoutoniumvelden „Bakelai”,

A. B. C. van den Beaum Kruyper,
Chef Veiligheidsdienst.

De Wolven van de Duinoord-groep te Den Haag

UIT OUDE JAARGANGEN VAN „WEEST PARAAT”

★
*Enige
citaten
uit
artikelen
van wijlen
Hoofdverkenner
Rambonnet*

De Pinksterdagen in Ommen zijn voor de padvinderebeweging hoogtijden geworden, waarop de padvinderegeest zich door bedrijvigheden en oefeningen duidelijk manifesteert in opgewekte bereidwilligheid en levenslust, in het verlangen om elke opdracht zo goed mogelijk te volbrengen en daarin plezier en voldoening te vinden.

Wie nog twijfelen mocht aan de betekenis van de padvinderebeweging voor de jeugd, hij kome met Pinksteren naar Ommen om te worden overtuigd.

Alle districten, behalve Amsterdam — dat waren er 15 — hadden ditmaal hun leliepatrouille gezonden. Wel waren in Amsterdam districtswedstrijden gehouden, maar men heeft tegen de onkosten opgezien, die aan de reis en het kamperen verbonden waren. Het maakt de indruk, dat de morele betekenis voor de jongens van het vertegenwoordigen van hun district tijdens de nationale wedstrijden onderschat is geworden; ware dit toch niet het geval geweest, allicht zoude er een weg gevonden zijn, om de Amsterdamse patrouille het deelnemen mogelijk te maken. De afwezigheid der patrouille werd zoveel mogelijk vergoed door de aanwezigheid van de D.C., die de goede gewoonte van een gedeelte van zijn collega's om deze gelegenheid te gebruiken, om de polsslag van de Beweging wederom te voelen kloppen, tot de zijne maakte.

* * *

Karakterontwikkeling is slechts te bevorderen door voortdurend te streven naar waarheid en eenvoud. Wanneer we ons verliezen in woorden, die niet in overeenstemming zijn met onze intiemste gedachten, noch met onze daden, dan kunnen we wel een tijdelijk succes oogsten en ons ver-

lustigen in het gejuich en gejubel, dat die woorden ontlokten, maar spoedig vergaat, wat de stempel der echtheid mist.

Wat is de betekenis van het aanvaarden van centrale leiding voor B.P.'s Spel van Verkennen? Immers dat men bereid is zich te onderwerpen aan de spelleiding, die op haar beurt zich heeft te houden aan de regels van het Spel. Heeft die leiding het vertrouwen niet, dan moet men trachten haar te vervangen door een andere, maar tegenover de jeugd heeft men het sportieve voorbeeld te geven van zich te voegen naar het inzicht van hen, die voor die leiding verantwoordelijk zijn.

De uitgangspunten van B.P.'s padvinderebeweging zijn de Wet met de Belofte. Naar zijn overtuiging is de erkenning van en de eerbied vóór de Hogere Macht, die het Heelal bezielt, de sterkste drijfkracht voor de jongen om zijn goede neigingen te stimuleren; maar bovendien ondergaat hij bij zijn installatie dezelfde gevoelsgevoelsgewaarwording als al zijn broederpadvindere over de gehele wereld. Dat is de bedoeling geweest van hem, die het jongenshart zo wonderwel heeft verstaan.

B.P.'s leven is een voorbeeldige demonstratie der groeiende persoonlijkheid en juist daarom heeft hij zoveel weerklank en steun gevonden bij hen, die de jeugd bij hare zelfvorming helpen willen. Er zijn uiteraard verschillende manieren om dit te doen; men kan dit doen door beschouwingen en door het suggereren van gedachten, maar men kan dit

ook doen door zo goed mogelijk zijn functie te vervullen in het Spel van Verkennen, door zelf de invloed der training te ondervinden en het zijne bij te dragen tot het scheppen van die sfeer van hulpvaardigheid en bereidwilligheid, waardoor dit Spel tot zijn volle recht kan komen. Alléén niet toelaatbaar is om onder B.P.'s naam te blijven opdisschen, wat van zijn schepping fundamenteel afwijkt!

* * *

De functie van scheidsrechter is geen gemakkelijke en gewoonlijk evenmin een dankbare. Wanneer de regels van het spel door materieële feiten geconstateerd kunnen worden, gaat 't nog wel; maar veel moeilijker is het om de regels te toetsen aan geestelijke eisen of aan omstandigheden buiten de betrokkene om. Het gebeurt maar zelden, dat iemand die de Beweging uitmuntende diensten bewezen heeft, inziet, dat het in het belang van het initiatief van anderen kan zijn, dat hij zich terugtrekt, maar wanneer zo iemand dan met een glans in de ogen niet alleen bereid is om de aanwijzing te volgen, maar er tevens bij verklaart, dat hij, als de Beweging hem weer nodig mocht hebben, ter beschikking blijft, dan dwingt zulk een houding toch bewondering af. Wie blijmoedig de Beweging blijft dienen in een hiërarchische lagere functie dan hij eenmaal vervulde, toont daarmee zeker meer grootheid van ziel, dan wie zich gekrenkt gevoelt over gemis aan waardering, deswege gaat mokken en tot achterklap en kwaadsprekerij vervalt. Een werkelijke leider gaat hiervoor te veel op in de zaak, die hij dient en staat te weinig stil bij zich zelf; hij laat zich niet uit zijn evenwicht brengen door menselijke lof of blaam. Hij kan teleurgesteld zijn, maar het bewustzijn van naar zijn vermogen, zijn plicht gedaan te hebben, geeft hem rust. Dit is het mooie van de Belofte, richtsnoer voor de geesteshouding, welke voor het leiderschap wordt vereist.

Uiteraard is de scheidsrechter ook 'n feilbaar mens, die falen kan; maar hoezeer hij zich daarvan ook bewust is, zo mag hij zich hierdoor niet la-

ten verleiden tot weifelhoedigheid en zwakheid. Zijn plicht en verantwoordelijkheid dwingen hem tot handelen zonder aanzien des persoons en uitsluitend getoetst aan de belangen van de jongens en hun spel.

* * *

Bij de terugblik op het Nationale Kamp 1932 werd een grote vooruitgang in orde, regelmaat en netheid geconstateerd; voorts de grotere vaardigheid in het maken van verschillende Kampvoorwerpen. Gunstige gevolgtrekkingen zouden ook te maken zijn over revue op de Kaag als eerste demonstratie van samenwerking der watertroepen en als zodanig bijzonder geslaagd.

Maar bij al het goede dat te loven was, gaf het zomerkamp en gaven de patrouillewedstrijden tot heden geen antwoord op de vraag naar de resultaten van de voornaamste padvindertraining n.l.: het „speuren en sluipen” en ik moet tot mijn schande bekennen, dat ik niet weet, hoe het daarmee op het ogenblik in onze Beweging staat. Aanleiding tot deze overdenking vond ik in het zwembad, toen ik plotseling drie vingers boven water zag steken van een zwemmen- de padvinder, hetgeen mij mijzelf de vraag deed stellen of wellicht het natte element het opmerkingsvermogen zou stimuleren, want op het droge overkomt mij dit zelden of nooit, zonder dat ik behoef te denken aan mijn achtergrond of aan enige poging om aan de aandacht te ontsnappen. Ja, het komt wel voor, dat ik kalm met een padvinder kan staan praten, zonder ontdekt te worden en wanneer men dan in „Training in Tracking”, dat in 1927 door Gilcraft werd uitgegeven, leest, dat een van de belangrijkste zaken voor een verkenner is om te leren *om niets aan zijn aandacht te laten ontsnappen*, dan stelt men zich de pijnlijke vraag of men als Hoofdverkenner niet schromelijk is te kort geschoten, door niet aanhoudend voor deze training de nodige belangstelling te wekken. Toen in 1911 onze eerste troepen aan het werk waren, waren althans in Den Helder de speur- en sluipoefeningen aan de orde van de dag en

een van de eerste oefeningen, die ik in 1920 bij mijn bezoeken aan de verschillende troepen meemaakte, was het volgen van een natuurlijk spoor in de bossen van Duinrell door de Caribou's van de van Pallandtgroep. Mijn indruk is evenwel, dat de zintuigoefeningen wel veel op de programma's van troepavonden voorkomen en de verschillende kimpelen aldaar worden beoefend, maar dat het „speuren en sluipen” niet alleen bij daglicht maar ook in het donker of geblinddoekt, zodat men uitsluitend op het gehoor, de reuk en de tastzin is aangewezen, niet meer zoveel beoefend worden als vroeger het geval was. De beschaving heeft de strekking om de zintuigen af te stompen, omdat de beschaafde mens in veel mindere mate van de werkzaamheid der zintuigen afhankelijk is, dan de primitieve volken. Stond dit euvel nu op zichzelf, dan kon men er misschien vrede mede hebben, maar het gaat gepaard met een algemene verzwakking der persoonlijkheid en daarom moeten we al het mogelijke doen om het te bestrijden. Zonder opmerksaamheid geen voldoende prestatie in welke taak van dienst ook en daarom moeten we al het mogelijke doen om vooral de zwakkere broeders in dit opzicht te helpen. In het voorwoord van het hoger genoemde boek schrijft B.P., dat de schrijver hem gelaakt heeft voor de verschijning van dit boek, doch dat hij de verantwoordelijkheid daarvoor gaarne aanvaardt, omdat hij sedert lang verkenner en leiders aangemoedigd heeft om meer werk van het volgen van sporen te maken en te dien einde van tijd tot tijd verhalen van zijn eigen levensondervinding gedaan heeft, om de waarde van de waarneming en hetgeen daaruit af te leiden valt, duidelijk voor ogen te stellen en voorts, dat hij niets weet, wat de oefening der zintuigen meer bevorderen kan.

Het schijnt hem niet juist toe, dat het beoefenen van waarnemen en gevolgtrekkingen maken, dat toch zulk een waardevol bestanddeel der karaktertraining is, niet in de schoolprogramma's voorkomt. Het opmerken ontwikkelt de wakkerheid en

paraatheid der zintuigen; gezicht, gehoor, reuk en tastzin wordenscherper.

Het gevolgtrekken bevordert de geestelijke wakkerheid door redeneerkracht, verbeelding, geduldig en nauwkeurig onderzoek, gezond verstand, geheugen. Maar bovenal wekken deze oefeningen, mits goed geleid, altijd bijzonder veel belangstelling bij de jeugd.

Alleen door voortdurende oefening kan een *gewoonte* van opmerkzaam te zijn, verkregen worden en daarop komt het aan.

In een rede te Oxford over dit onderwerp, vertelde de Chief Scout de navolgende geschiedenis, die voor de leiders een aardige inleiding vormt om het nut van opmerkzaamheidsoefeningen te bewijzen.

„Een partij geleerden en onderzoekers, die deel uitmaakten van een wetenschappelijke expeditie naar het binnenland van Australië waren op het punt van bezwijken in het grote „Dorstland”, waarin ze zich hadden moeten begeven. Dat ze er levend afkwamen was te danken aan het opmerkingsvermogen, in dat van gevolgtrekkingen te maken en de vindingrijkheid van een kleine inboorling van 14 jaar.

Half dood van dorst waren zij zoekend naar water, toen het meisje mieren zag opkruipen tegen de stam van een boom om daarna te verdwijnen in een gat in de bast. Ze begreep dadelijk, dat ze dit deden met een bepaald doel en door een takje in het gat te steken, bemerkte zij, dat er water in de holte stond. Ze stroopte de bast van enkele groene twijgen, bevestigde ze in elkaar en kreeg zo een voldoende buis om het water op te zuigen. Daardoor werd de expeditie gered.”

De Chief Scout voegde hieraan toe, dat het niet de kennis van het Grieks of de hogere wiskunde, of van welke andere wetenschap ook was, die de expeditie redde, maar de eenvoudige natuurlijke kennis van iemand, die opgebracht was in de behoeften van het werkelijke leven.

★ „Mission of Goodwill” ★

Een treingesprek tussen een Engelsman uit Farnham (Surrey) en een Nederlander uit Haren (Gr.) heeft tot gevolg gehad, dat de Burgemeester van Haren (Gr.) de uitnodiging kreeg om met een aantal inwoners, welke als een afvaardiging van het Culturele leven en de sportwereld konden worden beschouwd, een week de gast te zijn van de Stad Farnham. Zo trokken dan in de vroege morgen van de 1ste Paasdag een 130 personen per extra trein naar Hoek van Holland om daar verder per boot naar Engeland te gaan. Naast de sportafdeling bevatte het gezelschap studenten, leraren, musici, biologen, fabrikanten etc. alsmede 10 Padvindsters en 35 Padvinders. De padvinders waren leden van de drie Harener Groepen en zij hadden gezamenlijk met het Gilde maanden tevoren geoefend voor de demonstraties, welke zij aan de Guides en Scouts van Farnham zouden aanbieden.

Na een zeer slechte overtocht, waarbij de wind tot stormkracht 10 kwam en waardoor vrijwel het gehele gezelschap zeeziek werd, doch waarbij de leiding het „decorum” kon bewaren, arriveerden zij na 20 uur reizen in Farnham. Het was reeds twee uur in de nacht en onze gastvrouwen en heren zagen er evenals de gasten erg slaperig en verlept uit. De padvindsters en padvinders echter niet. Zij dreunden de „Haren Holland yell” als begroeting de bevolking van Farnham toe en ontvingen daarvoor luide toejuichingen.

15 Verkenners verbleven in „Woodlarks”, een buitencentrum in gebruik voor B.E. kampen, waar B. E. Voortrekkers voor de verzorging aanwezig waren. Het was prachtig om die kerels in hun wagentjes te zien werken. Hout hakken, koken, vaten wassen, alles in hun wagentje en met de

opgewektheid en vrolijkheid welke al hun leed deed vergeten. „Woodlarks” is een prachtig buitencentrum, met warm- en koud stromend water, badkamers en nog veel meer comfort. Onze jongens hebben dan ook een pracht week hier gehad en de Hollandse magen werden prima gevuld door de B.E. Voortrekkers. De andere 20 padvinders verbleven in de huizen van broeder-padvinders.

Het vervoer van „Woodlarks”, dat ongeveer 5 mijl vanaf Farnham ligt, werd verzorgd door Lord Baden Powell, de zoon van onze Chief Scout, welke een auto had met een laadbak, welke voor vervoer van wild gebruikt wordt. Een nummerplaat gaf aan S.R. (South Rhodesia) en Lord Baden Powell verklaarde aan onze jongens, dat de auto van achter het ijzeren gordijn kwam. Lord Baden Powell is A.D.C. in Farnham en onze jongens waren de beste vrienden met hem, vooral door zijn beetje Afrikaans, dat hij sprak en door zijn eenvoudige en sympathieke wijze van optreden.

Naast een zwem- en voetbalwedstrijd voor padvinders, waren er voor de „gewone deelnemers” verschillende attracties georganiseerd; er werden door de Nederlanders in het kader van deze „goodwill mission” lezingen en tentoonstellingen gehouden op het gebied van kunst, sportwedstrijden en een Engels-Hollandse Kerkdienst, waarbij de padvindersgroepen met vlaggen binnentraden en een rondgang door de Kerk maakten. Een plechtige gebeurtenis welke alleen bij bijzondere gelegenheden plaats vindt. De Harener padvindsters en Padvinders boden hun Engelse vrienden een „Show” aan, welke zo druk bezocht was, dat honderden teleurgesteld moesten worden en waarbij de mensen op de grond en in de gangpaden

zaten en de garderobes-hall en vensterbanken afgestampt waren. Zelfs tussen de coulissen stonden de toeschouwers, welke met groot enthousiasme de demonstraties gadesloegen. Hollandse klompendansen, in originele klederdracht; pantomimes over sportgebeurtenissen, koorzang van Valerius liederen en Hollandse volksliedjes en tot slot een opera burlesque „De koopman van Venetie” gezongen door onze meisjes en jongens in het Engels. Volledig met aria's, duetten en koor. De muziek verzorgd door een 5 tal verkenneren, had leentjebuur gespeeld bij de voornaamste operacomponisten doch ook bij moderne songwriters. De tekst vol met humor, alsmede de muziek, welke geestige effecten veroorzaakte, kregen bij het publiek grote bijval.

Met deze demonstratie kwamen zij op de frontpagina van de dagbladen en onze jongens en meisjes stonden van toen af in het middelpunt der belangstelling. Zij waren prima ambassadeurs voor ons land, maar ook voor de Nederlandse padvinderebeweging. De complimenten die verschillende padvindereautoriteiten over het optreden gaven, hebben wij maar niet aan de jongens verteld, want dan zou het niet gemakkelijk zijn om weer normaal troepwerk te verrichten.

Aan een kampvuur werd een Indianendans opgevoerd en Hollandse liederen gezongen, waarbij aan de D.C. van Farnham Mr E. L. Mort een „wanpum” werd aangeboden en de Vredespijp werd gerookt. Ook dit kampvuur had een overweldigende belangstelling, welke naar schatting een 700 personen bedroeg.

Tot de verdere hoogtepunten van deze week behoorde een bezoek aan Londen, waar naast verschillende bekende instellingen en bouwwerken, ook werden bezocht het opleidingschip voor zeeverkenneren, de „Discovery”, het oude poolschip van Scott; het Internationaal Hoofdkwartier, waar onder leiding van Lord Ba-

den Powell, het Museum van de stichter van de padvinderebeweging, B.P.'s room werd bezichtigd. Ook de House of Lords en de House of Commons werden bezocht, beide instellingen worden vrijwel niet voor bezoek open gesteld, doch dank zij de B.P. Guild en Lord Baden Powell konden wij het bezichtigen. Het meest indrukwekkende voor onze jongens was de „memorial” in de Westminster Abbey van onze Chief Scout te zien, in gezelschap van de zoon van B.P. Zijn uitleggingen over het leven van zijn Vader, die hij steeds de Chief noemde zullen ons allen lang levendig in herinnering blijven.

Onze „goodwill-mission” is ten einde en wij kunnen tevreden terugzien op een mooie tijd, waar onze Engelse broeder-padvinders zich ontpopten als prachtige en gulle gastheren.

Straks in September zullen er een 50 tal Padvindsters en Padvindere w.o. Lord Baden Powell de gast zijn van de Harense Padvindsters en Padvindere. Zij zullen hun beste beentje voor zetten en een ieder tonen dat het 4de wetsartikel een realiteit is en geen holle phrase. Door uitwisselingen als deze, wordt de vriendschap tussen de volkeren bevorderd.

„Allies in War — Friends in Peace!”

Haren (Gr.)

Ou-baas J. G. W. Schröder

BUITENLANDS CORRESPONDENT

Heidy Bischhof uit Glarus (Zwitserland), 17 jaar, A.W.L., zou gaarne wilen corresponderen met een Nederlandse W.L. of A.W.L. Correspondentie dient in het Duits te geschieden.

Voor het adres van Heidy Bischhof wende men zich tot de N.P.R., Zeestraat 76, Den Haag.

V.T. WEDSTRIJDEN 1950

Vorig jaar waren de V.T.-wedstrijden een geheel nieuw experiment, dit jaar werden wij een ervaring rijker. Een ervaring, die hoogst belangrijk is.

Voor gedetailleerde op- en aanmerkingen verwijs ik U naar het Juni-nummer van V.T., waar juryleden, staf en deelnemers hun licht over de wedstrijden laten schijnen. Hier is het de plaats om een overzicht en een inzicht te geven.

De wedstrijden duurden van Zaterdag 27 Mei tot 2e Pinksterdag 29 Mei.

Vorig jaar werd door ploegen deelgenomen en nu door twee-tallen.

Zoals H.K.C. Van Kleffens reeds zeide in zijn openingswoord, zat hier de gedachte achter van de individuele Training.

De twee-tallen begonnen met kamp opslaan, daarna primitief koken en toen op hike.

De volgende dag werd een beknopt verslag gegeven van een tocht door een der mooiste natuureservaten van ons land.

Hierna in 't kamp de aandacht, maaltijd koken en 's middags schetsen, houthakken en woodcraft. 's Avonds een raadsvuur, waarbij het aantal deelnemers (28) verdeeld werd in 4 groepen van 7, die ieder een onderwerp kregen, betrekking hebbende op de verwezenlijking van de Internationale Broederschapsgedachte.

De 4 onderwerpen waren:

- 1e. ras en godsdienst;
- 2e. economie;
- 3e. levensniveau en
- 4e. Internationaal Jeugdcontact.

De discussie werd op voortreffelijke wijze geleid door Mr Scheffer uit Amsterdam, die dit deed in 't kader van 't Unesco-werk.

De laatste dag werd besteed aan sport en instructie, waarbij ieder twee-tal instructie moest geven in een bepaald onderdeel van een troep.

Ziedaar in grote lijnen het verloop.

Nu is altijd de eerste vraag, die wij leiders elkaar stellen „en hoe was het Peil”?

Dit doet mij steeds denken aan leraren en onderwijzers, die ook dezelfde stereotype vraag stellen over een klas of een examen.

Neemt U mij niet kwalijk, dat ik op deze vraag geen antwoord geef, omdat het niets zegt in dit verband. Ik wil liever praten over **winst**.

Winst was er in vele opzichten. De keuze van twee-tallen was een succes en het lijkt mij de aangewezen weg. Verder was er nog meer winst.

Het is mij, daar ik buiten de jury stond, duidelijk gebleken waar wij naar toe moeten.

In V.T. heb ik de vergelijking getrokken tussen een automobilist, die nog niet goed rijden kan en een trektocht met de auto gaat maken en de ploegen van de V.T.-wedstrijden. Die automobilist ziet niets of niet veel van de schoonheid om hem heen, omdat hij te veel zijn aandacht bij 't rijden moet houden.

Zo was 't ook hier. De teams zaten nog te veel vast in het uitkijken van kampeertechniek en wat dies meer zij om de rest te kunnen waarderen.

De hike kreeg te veel het karakter van een eerste klas hike en de inspecties moesten noodgedwongen gedaan worden.

Ik geloof, dat de Oubazen er goed aan doen, eens ernstig te beseffen, dat geen V.T. gast ooit geïnstalleerd kan worden, als hij al deze technische vaardigheden niet achter de kiezen

heeft. Deze wedstrijden hebben m.i. duidelijk gemaakt, dat men niet overal het buitenspoor als fundament van het V.T.-werk ziet. Te veel automobilisten zijn er op de weg, die nog alle moeite met het rijden op zichzelf hebben en aan het eigenlijke werk niet toekomen.

Op V.T. wedstrijden moeten kamp-techniek en inspecties niet het grootste deel van de aandacht opslorpen. Dit dient zonder meer in orde te zijn. Pas dan zullen wij daar zijn, waar we zijn moeten. Deze punten horen nog bij de Verkenner thuis, voor de V.T. moet dit vanzelfspreken. Voor hen is de hike niet meer het af-

leggen van een eis, niet meer het angstvallig vervullen van opdrachten, voor hen moet het beleven hoofdzaak zijn.

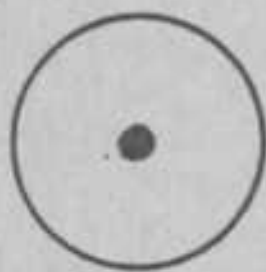
Dit kan alleen als hij zijn gedachten vrij heeft om te genieten en op te merken.

Ik geloof, dat dit de grootste winst moet zijn van deze wedstrijden.

Daarom laten we niet over 't technisch peil praten. 't Hoort er niet bij, we moeten als vanzelfsprekend beschouwen, dat dit goed is.

Zouden we daar niet mee kunnen beginnen?

RENSSEN.

Vaandrig A. G. Molijn.

Zaterdag 27 Mei j.l. werd onze Padvindergemeenschap in Enschedé opgeschrikt door een gerucht, dat later helaas bevestigd werd, dat Vaandrig Arie Molijn tijdens het vervoer van de kampbenodigdheden naar het Pinksterkamp verongelukt was, op 29-jarige leeftijd.

Vaandrig Molijn, die reeds als verkenner deel uitgemaakt heeft van onze beweging en later na zijn V—T-training, zich beschikbaar stelde voor een leidersfunctie, was een van die bescheiden doch harde werkers die hun voldoening vinden voor hun werk, in het genot dat zij anderen schenken.

De J.P. Coengroep waarvan Vaandrig Molijn mede een der leiders was, zou met de Pinksteren haar 5-jarig bestaan vieren met een kamp dat dusdanig was opgezet, dat ook de welpen hierin betrokken werden.

De gehele voorbereiding was in handen gelegd van Vaandrig Molijn.

Tijdens het vervoer van het kampmateriaal is op onverklaarbare wijze de driewielige vrachtauto nabij Rossum op de weg van Oldenzaal naar Ootmarsum tegen een boom gereden, waarbij Vaandrig Molijn dusdanige ernstige verwondingen opliep dat hij ter plaatse is overleden.

Donderdagnamiddag 1 Juni hebben de J.P. Coengroep en vele anderen Vaandrig Molijn op zijn laatste gang vergezeld.

Aan de met bloemen overdekte groeve sprak Hopman Weener een afscheidswoord, waarna de groep haar laatste saluut bracht. Oubaas Gerzee, wnd. D.C., heeft voor het District Twente-Oost Vaandrig Molijn dank gebracht voor de hoge opvatting welke hij van zijn leiderstaak had.

Ds A. P. v. d. Haas sprak n.a.v. de 23e Psalm „De Heer is mijn Herder”. Spr. wees op dit droevig verscheiden, doch de Psalmist spreekt van de Koning der Gerechtigheid die ons leidt naar het Koninkrijk Gods.

Onze gedachten gaan uit naar Mevr. Molijn, welke thans met haar twee kinderen achterblijft.

Dat God haar moge sterken in de moeilijke tijden, die haar wachten.

Het Indianendorp, uitgevoerd in 3 kleuren, wat vóór 1 Juni voor alle horden in Nederland naar de D.C.'s werd verzonden.

Ippecaquana

„Aan groot Opperhoofd Ippecaquana (de laatste en de echte) zeer beleefd gegroet — Howg!

Opperhoofden van het land van Hille's beschuit en Verkade's koek aan de oevers van de Zaan, betuigen veel dank voor keurige verzorging van onderdelen voor grote jacht. — Howg oef!

Van de vier windstreken komt ware jachtlust tot ons. Alle kippen van Oostzaan sidderen nog op hun poten en tellen overgebleven veren — oef, en oef!

Hedenmorgen per postkoets 15 plattegronden ontvangen.

Wens U en Uw krijgers goede jacht en vette buit.

Nietig opperhoofd „Grote Beer”.

Bij het ter perse gaan van dit nummer van Weest Paraat worden de laatste voorbereidingen getroffen voor de viering van „40 Jaar verken-
nen” voor 50.000 welpen.

Vast staat, dat in *alle* 42 districten van „De Nederlandse Padvinders” de suggestie van de 6 Akela leaders van Nederland is overgenomen en dat *alle* Nederlandse welpen zullen meedoen aan eenzelfde spel.

Het enthousiasme in de horden overtreft verre mijn verwachtingen en ik dank de Oude Wolven, die ideeën gaven aan hun jongens om tooien, tomahawks, schilden, pijlenkokers, pijlen, moccasins, tomtoms, etc. te maken. Bij de opzet van de jacht heb ik enig bezwaar gezien in het van tevoren bekend maken, dat onze jubileumjacht een Indianenspel zou zijn. Maar het enthousiast reageren van alle welpen heeft laten zien, dat dit eerder een voordeel is geweest en dat het gezamenlijk van tevoren werken over geheel Nederland de stemming heeft gebracht voor 3 Juni: „Vol verwachting klopt ons hart!”

En dat er nog geen klacht van de Bond van Poeliers op het N.H.K. is gekomen valt mee. In Den Haag staat bij enkele Poeliers een bordje: „Geen veren meer voor welpen”.

Prachtige, mooie, matige en lelijke totemleren stroomden van alle districten naar de N.H.K.'s van beide organisaties en de ruilhandel met Akela Schelbergen van V.K.J.B. geschiedde op 17 Mei. Hulde voor degenen, die er zeer veel werk van maakten. Mag ik een extra pluim geven aan de Districten Assen, Groningen, 't Gooi, Haarlem en Rijnland. Ik hoop, dat de vele mooie leren het maken van goede totemleren in onze horden zal stimuleren, want ook dit is een aanmoediging voor onze jongens om tot bepaalde prestatie's te komen.

Het Indianendorp voor alle horden is thans verstuurd, de Afd. Welpen heeft enkele weken tot „after mid-

night" gewerkt en dit zal ook wel het geval geweest zijn met onze actieve welpen ADC's, die bijgestaan door hun DC's en vele Oude Wolven ontzaglijk hard hebben gewerkt om alles zo goed mogelijk voor te bereiden. Hartelijk dank voor hun steun, enthousiasme en energie en moge het Juli-nummer van W.P. foto's en verslagen brengen van een *geslaagde jacht „Ippecaquana”!*

Stuurt U goede foto's van de Jacht naar het N.H.K., Afd. Welpen? Zie verzoek W.P.-Mei-nummer).

De tweesterrenjacht op 8/9 Juli 1950.

Evenals voor Ippecaquana is de reactie en het enthousiasme voor de Tweesterrenjacht te Utrecht boven alle verwachting. Van de ongeveer 1800 Tweesterren, die bij het N.H.K. bekend zijn, gaven zich 1457 deelnemers op voor de Jubileumjacht te Utrecht en dat aantal is zeer hoog, als men bedenkt, dat er helaas jongens moesten afvallen, omdat er bezwaren

zijn om op Zondag te jagen en het verdienen van f 7,— per jongen heel wat initiatief, enthousiasme en werken van tweesterren en hun leid(st)ers heeft gevraagd.

Verdere instructies over de Tweesterrenjacht zullen de jongens zelf en de reisleiders na de Nat. Koempoelan ontvangen. De commissie van Voorbereiding werkt op volle toeren en vooral van de Huisvestingscommissie te Utrecht wordt zeer veel gevraagd. Zeer tot mijn spijt moet ik mij wat betreft de leid(st)ers voor de Tweesterrenjacht houden aan het aantal 1 : 10. De leid(st)ers, die mee kunnen gaan ontvangen bericht van de Kleurleid(st)ers. En dit brengt met zich mee, dat ik helaas afwijzend moet beschikken op de vele verzoeken van Oude Wolven, ook nog mee te mogen komen. Jammer.... maar ik ben bang als daartoe gelegenheid wordt geschapen, dat er ook nog 1457 Oude Wolven komen.... en daar is de organisatie niet op berekend.

N.E.L.

Een keurcollectie totemleren voor Ippecaquana.

EN BADEN POWELL VERVOLGT MET

Woensdag 17 en Donderdag 18 Mei waren voor 't District 's-Gravenhage de dagen, waarop 18 kaderpatrouilles, welke als no 1, 2 of 3 eindigden in de voorwedstrijden van de zes onderdistricten, tegen elkaar in het veld traden. *)

Woensdagavond tussen zes uur en half zeven arriveerden de patroilles op het kampterrein, alwaar bij aankomst de volgende opdracht werd uitgereikt:

...." Voor elke verkenningsoefening moet allereerst een basis worden gelegd. Voor de kaderpatrouille-wedstrijden, welke zijn aangevangen op het moment, dat jullie op dit terrein bent aangekomen, wordt door jullie de basis gevormd aan de hand van de volgende combinatie opdrachten:

- a. zet de patrouilletent op;
- b. vervaardig met het voorhanden zijnde materiaal één kleeerhanger per patrouillelid;
- c. Ontdoe je van je uniform, hang je uniformkleden op de kleeerhanger, kleed je met je extra broek, blouse en kousen, welke je hebt medegebracht;
- d. richt een eenvoudige zwerverskeuken in zonder vuurplaats;
- e. Bak van de ontvangen ingrediënten tenminste één stokbroodje per twee man (op een nader aan te wijzen vuurplaats).
- f. Maak van een ledige literfles 'n kaarslantaarn overeenkomstig de aanwijzingen van B. P. in „Het Verkennen voor Jongens". Kaars bij de leiding te bekomen.
- g. Maak met behulp van verkennerstokken en het op dit terrein aanwezige materiaal een draagbaar pagodevuur. (Dit vuur eerst te ontsteken, wanneer hiertoe de opdracht gegeven wordt). Wanneer drie korte stoten en één lange uit de signaalhoorn klinken, begeeft de P.L. zich naar de plaats vanwaar het geluid komt voor het ontvangen van instructies.

Om 9 uur des avonds werden op 'n hoornsignaal de draagbare pagode-vuren ontstoken, waarna de patroilles, op een tweede signaal, vanuit hun patroillekampen met de vuren naar de kampvuurplaats optrokken.

Op de kampvuurplaats werden de vuren in een grote cirkel opgesteld. Elke patroille plaatste zich in een halve cirkel om haar eigen vuur.

Het kampvuur, dat slechts 15 minuten duurde werd geopend met de spreuk:

„Dit zijn de uren.... O, luister en zing, in later jaren blijft herinnering aan trouwe vrienden, die op dit uur luisterend, zaten en zongen rond het vuur."

Na de opening van het kampvuur volgde de inleiding tot de wedstrijden op Donderdag en werden de verkenners gebracht in de sfeer van „BROWNSEA-ISLAND".

Rond de vuren zaten jongens zonder padvindersoniform, zoals in Augustus 1907 op „BROWNSEA-ISLAND".

Op Donderdagmorgen verschenen de patroilles bij de vlaggemast.... zonder uniform....! De vlag werd gehesen door een leider, de wet werd gelezen door een leider.

Na de dagopening werd begonnen met het lezen van een gedeelte van Kampvuurverhaal No. 1, welk verhaal eindigt met de woorden: ....„Het beste is.... om je bij de Verkenners aan te sluiten". Met de woorden.... „en Baden Powell vervolgt met...." gingen de „jongens van Brownsea-Island" uiteen om gesteld te worden tegenover het voor hen geschreven „Verkennen voor Jongens".

I. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....een ervaren verkenner is vindingrijk en kan zich altijd uit elke moeilijke situatie redden. Hij is vol vondsten...."

Opdracht: Neem per twee man een shelter voor je rekening en zet deze op. (Hierbij zij opgemerkt, dat van elke shelter een tentstok ontbrak).

II. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....veronderstel, dat je zonder voedsel in de wildernis bent; ....wanneer je niets van planten afweet, zou je de honger dood sterven of jezelf vergiften...."

Opdracht: Verzamel bladeren van die bomen of planten, waarvan je met de beginletters der namen het woord WELP kunt vormen en maak hiervan per patroillelid carbonafdrukken.

III. ....en Baden Powell vervolgt met....
„Verkenners, die hun oefeningen op een berg houden, moeten zich trainen om onderling, door een touw verbonden, te klimmen en te dalen om te voorkomen, dat er iemand in een afgrond valt....! Aldus saamgebonden heeft een ieder circa 5 m touw tussen zich en de volgende man...."

Opdracht: Begeef je via het gespannen touw naar de andere zijde, overeen-

komstig de hierboven uit het „verkennen voor Jongens” gegeven aanwijzing.

IV. ....en Baden Powell vervolgt met....
„....het leggen van een knoop lijkt zeer eenvoudig, maar toch is er een verkeerde en een goede manier. Verkenner moeten de juiste manier kennen. Zeer dikwijls komt 't voor, dat er verschillende levens afhangen van het goed leggen van een knoop....”

Opdracht: Bevestig per patrouillelid om de hengsels van twee emmers een touw met de werpankersteek. Toets de steek aan de praktijk, door met beide emmers water te putten;

Bevestig de emmers met de boeireepstuk aan de uiteinden van je verkennerstok; blinddoek jezelf;

Vervoer in patrouilleverband, per patrouillelid, door je stok als juk te gebruiken de emmers over 'n afstand van 20 meter, hierbij onderling contact houdend met de patrouilleroep.

V. ....en Baden Powell vervolgt met....
„....onder tekens verstaan we alle kleine bijzonderheden, zoals voetafdrukken, gebroken takjes, restjes voedsel enz., dus alles, dat kan helpen om die inlichtingen op te sporen, welke wij zoeken.”

„....wanneer een verkenner zich oefend heeft om de tekens op te merken, moet hij daarna leren uit 't opgemerkte conclusies te trekken, zodat hij uit hetgeen hij gezien heeft de betekenis kan begrijpen. Dit noemt men deductie.”

Opdracht: Tracht uit de hier aanwezige tekens te deduceren, welk voorval heeft plaatsgevonden, wat de aanleiding geweest kan zijn, alsmede het verschil in maatschappelijke welstand tussen de personen, die er bij betrokken zijn geweest.

VI. ....en Baden Powell vervolgt met....
„....de Ridders van vroeger werden de „Ridders-Ziekenverplegers” genoemd, omdat ze ziekenhuizen hadden voor arme zieken en voor hen, die door ongevallen of in de oorlog waren gewond. Ze spaarden hun geld ten bate van deze ziekenhuizen en hoewel ze dappere krijgers waren, deden ze ook dienst als verplegers en geneesheren.”

„Het is zo goed als zeker, dat bijna ieder van jullie, verkenner, op de een of andere dag getuige zult zijn van een ongeval, waarbij je, als je weet wat je doen moet en het ook prompt doet, de levenslange voldoening zult smaken een medemens te hebben geholpen of gered.”

Opdracht: Jullie patrouille bevindt zich op het moment in de volgende toestand:

- 1 bewusteloos + wond aan het achterhoofd;
- 1 borstverwonding aan de linkerzijde;
- 1 wond aan de rechteronderarm (St John's verband);
- 1 wond aan de linkeronderarm (worstverband);
- 1 wond aan de rechter heup;
- 1 wond aan de kin;
- 1 wond aan de linker knie;
- 1 slagaderlijke bloeding rechterslaap (drukverband).

Voorzie met driehoeksverbanden in de bovenstaande verwondingen en meld je met de gehele patrouille. Het bewusteloze patrouillelid mag bij de melding niet op de grond liggen.

VII. ....en Baden Powell vervolgt met....
„....iedere verkenner moet natuurlijk zijn eigen groenten en vlees kunnen koken en zijn eigen brood kunnen bakken, zonder te beschikken over het gewone keukengereedschap. Voor het koken van water heeft de verkenner zijn eetketeltje, ...doch vaak zal hij dit nodig hebben om te drinken en dan moet hij het water op 'n andere wijze trachten te koken....”

Opdracht: Maak per twee man een stervuurtje, vouw per man van het vetvrij papier een bekertje. Vul het bekertje met water en tracht het water op een hogere temperatuur te brengen.

VIII. ....en Baden Powell vervolgt met....
„....Verkenner moeten vaardigheid hebben in het heimelijk overbrengen van berichten van de ene plaats naar de andere of het aan elkaar doorseinen ervan. ....Seinen is niet in één dag te leren, doch het is de moeite waard. Zelf heb ik kennis van seinen van grote praktische waarde bevonden....”

Opdracht: De patrouilleleider meldt zich om een bericht in ontvangst te nemen. Daarna stelt hij zich op, op een afstand van ongeveer 15 meter van zijn patrouille. Hij seint het bericht in morse met zijn patrouillevlag. Elk patrouillelid neemt het bericht op en voert de ge-seinde opdracht uit. (De te seinen opdracht luidde als volgt: Rijg de veters in je schoenen, zoals door B. P. aangegeven in „Het Verkennen voor Jongens”).

IX. ....en Baden Powell vervolgt met....
„....sommigen mensen hebben het over „ontberingen” in het kamp; ....die mensen zijn gewoonlijk „groenen” ....een ervaren woudloper lijdt geen ontberingen. Hij kan voor zichzelf zorgen en het zich door honderd kleine handigheden aangenaam maken....”

Opdracht: Maak van het hier aanwezige materiaal een kampdouce en demonstreer het gebruik ervan.

X. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....in vreedstijd doen de pioniers nuttig werk binnens- en buitenshuis, zoals timmeren, loodgieters- en schildersarbeid, metaalwerk, houtsnijwerk enz.: .....indien de verkenner dus handige pioniers willen worden, dan moeten ze dit soort werk ook leren; ....het kan en zal later altijd te pas komen...."

Opdracht: Vervaardig per twee man uit hout op eenvoudige wijze het teken van „WOODCRAFT” en verklaar de symbolische betekenis ervan.

XI. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....het geheim van goed gezond te blijven schuilt in het zuiver en actief houden van je bloed. Verschillende lichaams oefeningen zullen dit effect bereiken...."

.....één der belangrijkste dingen, welke een verkenner moet leren is om „niets” zijn aandacht te laten ontgaan...."

Opdracht: Begeef je van hier naar de plaats, welke is aangeduid, en wel op de volgende wijze: afwisselend hurksprong en koprol.

Heb je deze plaats bereikt, meld je dan bij de beoordelaar.

(De beoordelaar gaf de volgende opdracht uit: Welke voorwerpen heb je op je weg tijdens je hurksprong en je koprol waargenomen?).

XII. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....„verkennerstvaardigheid.... let wel...., komt van pas in iedere richting, welke je in het leven inslaat...."

Opdracht: Bevestig per twee man 2 knopentouwen aan elkaar met behulp van de korte splits en maak aan één der eindden een cogsplits.

Demonstreer vervolgens een vorm van lasso-werpen.

XIII. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....'n goede vorm van Verkennerwerk is het uittrekken in patrouilles op exploratie, gelijk de dolende ridders van vroeger. Onderweg moet je alles opmerken en zoveel mogelijk je gehele reis in je geheugen vastleggen. Ontdekkingsreizigers houden een journaal bij, waarin aantekening gehouden wordt van de weg en waarin schetsen worden gemaakt van gebouwen en terreinen...."

Opdracht: Maak een situatieschets d.m.v. triangulatie van 't terreingedeelte waar je je op het moment met de patrouille bevindt.

Maak een schetstekening van de koepel.

XIV. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....de verkenner der roodhuiden, die in onbekende streken goed de weg konden vinden werden „padvinders” genoemd, hetgeen een ere naam is, omdat een verkenner, die de weg niet kan vinden onbruikbaar is...."

.....Iedere verkenner moet hoogten, breedten en afstanden kunnen schatten, vanaf een decimeter tot een kilometer en meer...."

Opdracht: Vindt het Noorden zonder gebruik te maken van je kompas.

Schat op vier verschillende wijzen de breedte van de sloot.

Schat op vier verschillende wijzen de hoogte van de toren van het B.P.M.-gebouw. Vermeld de methoden van schatten, geïllustreerd in je hike-rapport.

XV. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....iedere jongen houdt van klimmen en als je volhoudt en er werkelijk iets in bereikt blijf je er altijd mee doorgaan. De meeste grote bergbeklimmers waren reeds als jongen verzot op touw-, mast- en boomklimmen. Eerst later als je het klimmen goed getraind bent begin je aan bergtoeren."

Opdracht: Klim per patrouillelid langs het touw in de boom tot de gehele patrouille is de boom is. Daarna laat elk patrouillelid zich wederom in een zelf, op eigen maat gemaakte zit- of stoelsteek naar beneden zakken....

XVI. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....kort geleden vertelde iemand mij, dat hij zijn zoon weerstands- en uithoudingsvermogen bijbracht d.m.v. enorme lange marsen en fietstochten. Ik zei hem dat hij vermoedelijk juist het tegenovergestelde zou bereiken, omdat een jongen die eigenschap niet verwerft door overtraining doch wel door goede voeding en geregelde, gematigde oefening...."

Opdracht: Elk patrouillelid grijpt met zijn rechterhand zijn verkennerstok bij het dikke uiteinde en houdt de stok vertikaal. Gooi de stok omhoog en vang hem met de linkerhand weer aan het dikke uiteinde op. Gooi daarna de stok weer met de linkerhand de lucht in en vang hem met de rechterhand op en zo vervolgens tot je de 100 keer gehaald hebt zonder de stok te laten vallen."

XVII. ....en Baden Powell vervolgt met....
.....het heeft geen nut om alleen theoretisch te weten hoe een vuur moet worden aangelegd; schenk aandacht aan de te geven instructies en wenken en beoefen dan zelf het klaarleggen van een vuur...."

Opdracht: Vervaardig met je patrouille de modellen vuren, welke je bekend zijn.

XVIII. ....en Baden Powel vervolgt met....
.....ook al staat een opdracht een verkenner niet aan, dan moet hij toch handelen. Daarna kan hij tegenwerpingen maken en erover spreken, doch hij moet beginnen met onmiddellijk te gehoorzamen.... Dat is discipline!"
.....Geen verkenner is volledig in uniform, als hij geen stok bij zich heeft. De stok behoort bij zijn uitrusting...."

Opdracht: Demonstreer met je patrouille de praktische toepassing van het begrip troeppopstellingen.

Demonstreer diverse doeleinden, waarvoor je van je verkennerstok 'n nuttig en aangenaam gebruik kunt maken.

XIX. ....en Baden Powell vervolgt met....
(Deze opdracht werd aan alle patrouilles tegelijk uitgereikt).

..... De verkennersuniform lijkt veel op de uniform, welke mijn mannen droegen in Zuid-Afrika;.... en zij wisten wat gemakkelijk en praktisch was en goede bescherming bood tegen het weer. Daarom dragen de verkenners dezelfde uniform...."

Opdracht: De gehele patrouille kleedt zich in Padvindersuniform, waarna de patrouilleleider de patrouille meldt voor inspectie.

Nadat de patrouilles hun kampen hadden opgeruimd en waren geïnspecteerd, traden zij aan bij de vlaggemast....

.....verkenners van Brownsea-Island....
.....en Baden Powell besluit met...."

.....Ik hoop, dat ik er in geslaagd ben, om je iets te laten voelen van de aantrekkingskracht, welke 't „Spel van verkennen" op ons allen uitoefent. Ik wil gaarne, dat je het gevoel hebt een echte verkenner in de wildernis te zijn, in staat om voor jezelf te zorgen en niet alleen een lid van een of andere padvinders-troep onder de goede zorgen van patrouilleleiders en leiders. Ik weet, dat je graag zelf van alles wilt beleven, jezelf wilt oefenen door spelen en genieten van het vrije leven in de open lucht. Ik heb alleen maar getracht om je enkele ideeën aan de hand te doen, hoe je dit zou kunnen verwezenlijken en je te helpen, om een echte man te worden."

„Het Verkennen".... is een fijn spel.... als we er ons met hart en ziel op toelagen en het goed aanpakken"....!

H. V.

*) Opgenomen vanwege de uitnemende suggesties voor Troepprogramma's. Red.

Cursus handenarbeid (uitgaande van de V.C.J.C.).

In het programma zijn de volgende punten opgenomen:

1. „De Uitkijk".

Zaterdagavond: „Een plaatje en een praatje", lezing over Volkskunst van Gert Evers.

Zondag: Ervaringen met lijm en randenseel — naaldwerk — Hil Bottema.
Aes — schaar — G. Evers.

2. „Versier met plezier".

Theorie: Parallellen in Volkskunst en Oude Kunst — Hil Bottema.

Praktijk: Plakkaatverf, knippen, vlakvulling en versiering — Ko Schut.

3. „De papieren wereld".

Theorie: Ervaringen met het werk — Luz de Jong.

Praktijk: Waardeloos materiaal, schuren, knippen, vouwen, plakken — Ko Schut.

4. „Intrede in de Gezellentijd".

Theorie: Ontwikkeling van kindertekening en kinderhandenarbeid — Ab Melink.

Praktijk

Vilt	Jans Oudgenoeg.
Touwknopen	Wim van 't Well.
Zakmeswek	Ko Schut.

De prijs bedraagt f 4.— per weekend en f25.— voor de gehele week.

Voor nadere inlichtingen wende men zich tot de secretaresse van de Commissie Handenarbeid van de V.C.J.C., Mevrouw N. Grotendorst, Nieuwe Gracht 27 te Utrecht.

Boekbespreking

„Welke ster is dat?" is geschreven door Walter Widman. J. C. Aalders, die op dit gebied een zeer goede naam heeft, bewerkte het voor Nederland. Evenals: „Wat vliegt daar?" heeft dit boekje grote waarde, omdat het de lezers dwingt tot zelf waarnemen.

De MAATSCHAPPIJ VAN WEL-
DADIGHEID vraagt voor haar in-
ternaat voor onmaatschappelijke
debiele jonge mannen Hoeve Bosch-
oord te Doldersum (Dr.)

Twee Groepsleiders

ongehuwd, intern, leiding kunnende
geven aan huisvlucht, handenarbeid
en sport, bij voorkeur met ervaring
in het omgaan met debielen.
Salaris f2880.- per jaar met f836.-
aftrek voor kost en inwoning.

Sollicitaties met uitvoerige inlich-
tingen en referenties aan het be-
stuur der Maatschappij van Wel-
dadigheid te Frederiksoord, binnen
8 dagen na het verschijnen van dit
blad.

RETOURVRACHT:

DIEREN—DEN HAAG.

Akela H. J. Zuidervliet, Valkenbsch-
kade 466 a, Den Haag, biedt **retour-
vracht** aan op 5 Augustus Dieren—
Den Haag en op 12 Augustus Den
Haag—Dieren. Correspondentie aan
Akela Zuidervliet.

Wegens overcompleet aangeboden
door T.- en P.-corps:

3 paradetrommels, 24 houten
fluiten, 36 metalen fluiten en
9 signaalhoorns.

Alles verkeert in goede staat. Te bevr.
Woldstraat 106, Meppel.

TENTEN TE HUUR

De G. B. de Halsgroep te Lekkerkerk ver-
huurt ook dit jaar weer diverse tenten
aan Padvindergroepen à f10.— per tent,
per week.

Nadere inlichtingen verstrekt: Vaandrig
G. B. C. v. RISP, Burg. Roosstraat 10,
Lekkerkerk (Z.H.).

★

Voor een goed kampeerterrein en kam-
peerboerderij naar de G. B. de Halsgroep
te Lekkerkerk.

Speciaal voor Zeeverkenners.

Vraagt spoedig inlichtingen aan Vaandrig
KOOL, Opperduit 15, Lekkerkerk.

Gevonden: 2e Pinksterdag bij Auster-
litz op bospad naar Soesterberg, een
rugzak met inhoud (etenswaren ver-
pakt in zakjes). Inlichtingen bij Mevr.
DORJEE, Kruisstraat 32, Utrecht.

Foto omslag: de Vecht te Ommen,
gezien vanaf Ada's Hoeve. (Foto
Hopman Renssen).

Publicatie
No. 53 van

DE *Scout* Shop

Zeestraat 76,
's-Gravenhage

Telefoon 18243, 182244, 117298 — Giro 199849

Dixieketels, ovaal, gr^t formaat, inhoud 12 liter, speciaal geschikt
voor welpenzomerkampen en grote bijeenkomsten. Prijs .. .. f 11.50
De voorraad is ⁿⁱ groot.

Opvouwbare veldbedden, niet geheel nieuw maar in goede conditie.
Prijs .. .. f 17.50

Wasblikken. Prij .. .. f 0.90

Strozakken voor welpenkampen, gestreept katoen .. .. f 9.75
jute .. .. f 4.60

Staaflantaarn (seintlamp) compleet met Hellesens batterijen. Prijs f 2.95

Kampvlagge^{en} wol, Rood-Wit-Blauw, met broek en lijn, formaat
70 x 105 cm. Prijs .. .. f 4.95

U gaat toch niet kamperen zonder een Oliejekker?
Beslist wel en winddicht. Prijs slechts .. .. f 4.70

Onze prijslijst voor kampeerartikelen zenden wij U gaarne op aanvraag.